

Księga Kapłańska

Rozdział 1

1. WIEKUISTY wezwał Mojżesza oraz z Przybytku Zboru powiedział do niego te słowa: 2. Oświadczy synom Izraela i im powiedz: Gdyby któryś z was chciał przynieść WIEKUITEMU ofiarę z bydła, rogacizny, czy trzód przyniesiecie waszą ofiarę. 3. Jeśli jego ofiara to całopalenie z rogacizny niech przyniesie zdrowego samca; niech go przyprowadzi do wejścia do Przybytku Zboru, aby znalazł upodobanie przed WIEKUISTYM. 4. I położy swoją rękę na głowę ofiary całopalenia, aby z powodu jego rozgrzeszenia była przyjęta z upodobaniem. 5. Po czym zarzną cielca przed obliczem WIEKUISTEGO, a synowie Ahrona, kapłani, przyniosą krew i pokropią tą krwią wokoło ofiarnicę, która jest przy wejściu do Przybytku Zboru. 6. Po czym zdejmą skórę z ofiary całopalenia, oraz pokroją ją na części. 7. Zaś synowie Ahrona, kapłani, nałożą ogień na ofiarnicę oraz ułożą drwa na ogniu. 8. Także synowie Ahrona, kapłani, ułożą owe części na ofiarnicy z głową i tłuszczem na drwach, które są na ogniu. 9. A trzewia oraz golenie opłuczają wodą i puszcza wszystko z dymem na ofiarnicy. To jest całopalenie, ofiara ogniowa, przyjemny zapach dla WIEKUISTEGO. 10. A jeśli jego ofiara na całopalenie będzie z trzody z owiec, albo kóz niech przyniesie zdrowego samca. 11. I zarzną go przed obliczem WIEKUISTEGO po północnej stronie ofiarnicy; a synowie Ahrona, kapłani, jego krwią pokropią wokoło ofiarnicę. 12. Po czym rozrąbią go na części, a kapłan je ułoży wraz z głową i tłuszczem na ofiarnicy, na drwach, które są na ogniu. 13. Zaś trzewia i golenie opłucze wodą. Kapłan przyniesie to wszystko oraz puści z dymem na ofiarnicy. To jest całopalenie, ofiara ogniowa, przyjemny zapach dla WIEKUISTEGO. 14. Zaś jeśli jego ofiara całopalna dla WIEKUISTEGO jest z ptactwa niech przyniesie swoją ofiarę z turkawek, albo młodych gołębi. 15. A kapłan przyniesie ją do ofiarnicy, paznokciem naderwie jej głowę, wycisnie jej krew przy ścianie ofiarnicy oraz puści z dymem na ofiarnicy. 16. Wcześniej odejmie gardziel z jej pierzem i rzuci ją na popielisko, na wschodniej stronie ofiarnicy. 17. Także nadłamię ją w jej skrzydłach nie odrywając, i kapłan puści ją z dymem na ofiarnicy, na drwach, które są na ogniu. To jest całopalenie, ofiara ogniowa, przyjemny zapach dla WIEKUISTEGO.

Rozdział 2

1. A gdyby ktoś chciał przynieść WIEKUITEMU ofiarę z pokarmów, niech jego ofiarą będzie przednia mąka. Poleje ją oliwą, nałoży na nią kadzidła 2. i przyniesie ją do synów Ahrona, kapłanów. A on z niej nabierze pełną swoją garść mąki oraz oliwy z całym jej kadzidłem, i ten „znak przypomnienia” puści z dymem na ofiarnicy. To jest ofiara ogniowa, zapach przyjemny dla WIEKUISTEGO. 3. Zaś pozostałość z owej ofiary będzie dla Ahrona oraz dla jego synów; to jest święte świętych z ogniowych ofiar WIEKUISTEGO. 4. A jeżeli przyniesiesz ofiarę z ciasta wypieczonego w piecu, niech to będą praśne kołaczki z przedniej mąki, zaczynione w oliwie; albo praśne oładki posmarowane oliwą. 5. Zaś jeśli

ofiara z pokarmów będzie twoja ofiara z patelni z przedniej mąki zaczynionej w oliwie niechaj to będzie przaśne. **6.** Rozdrobnisz ją na kawałki oraz polejesz oliwą; to jest ofiara z pokarmów. **7.** A gdy ofiarą będzie twoja ofiara z tygla to niechaj będzie przyrządzona z przedniej mąki z oliwą. **8.** Zatem przyniesiesz WIEKUITEMU ofiarę z pokarmów, która została przyrządzona z tych rzeczy. Przedstawia ją kapłanowi i odniesie ją na ofiarnicę. **9.** Kapłan zdejmie z ofiary „znak przypomnienia” i puści ją z dymem na ofiarnicy; to jest ofiara ogniowa, zapach przyjemny dla WIEKUISTEGO. **10.** Zaś pozostałe z ofiary będzie dla Ahrona oraz dla jego synów; to jest święte świętych z ogniowych ofiar WIEKUISTEGO. **11.** Niech żadna ofiara z pokarmów, którą będziecie przynosić WIEKUITEMU, nie będzie przyrządzana z kwaszonego; jako ofiarę ogniową WIEKUITEMU nie puścicie z dymem żadnego zakwasu oraz żadnego miodu. **12.** Jako ofiarę z pierwocin możecie to przynosić WIEKUITEMU, ale nie wejdą na ofiarnicę jako przyjemny zapach. **13.** Każdą twoją ofiarę z pokarmów posolisz solą; nie pozbawisz twojej ofiary soli przymierza twojego Boga; przy każdej twojej ofierze zaofiarujesz także sól. **14.** A jeżeli przyniesiesz WIEKUITEMU ofiarę z pierwocin przynieś w darze z twoich pierwocin suszone nad ogniem kłosy świeżą krupę. **15.** Nalejesz na nią oliwy oraz nałożysz na nią kadzidła; to jest ofiara z pokarmów. **16.** A kapłan puści z dymem „znak przypomnienia” z tej krupy i z jej oliwy, z całym jej kadzidłem. To jest ofiara ogniowa dla WIEKUISTEGO.

Rozdział 3

1. A jeżeli jego ofiara jest ofiarą opłatną, to gdy przynosi z rogacizny niech przyniesie przed oblicze WIEKUISTEGO samca, albo zdrową samicę. **2.** I położy swoją rękę na głowę swojej ofiary, po czym ją zarżną u wejścia do Przybytku Zboru, a synowie Ahrona, kapłani, wokoło pokropią krwią ofiarnicę. **3.** I kapłan przyniesie z opłatnej ofiary, jako ofiarę ogniową WIEKUITEMU: Łój pokrywający trzewia oraz cały łój, który jest nad trzewiami; **4.** także obie nerki wraz z łojem na nich, nad polędwicami, oraz przeponą na wątrobie co wraz z nerkami oddzieli. **5.** A synowie Ahrona puszcza to z dymem na ofiarnicy wraz z całopaleniem, które jest na drwach, na ogniu. To jest ofiara ogniowa, przyjemny zapach dla WIEKUISTEGO. **6.** A jeżeli jego ofiara opłatna dla WIEKUISTEGO jest z trzody to niech przyniesie samca, albo zdrową samicę. **7.** Jeśli na swoją ofiarę przynosi jagnię niech je przyniesie przed oblicze WIEKUISTEGO, **8.** położy swoją rękę na głowę swojej ofiary, po czym ją zarżną u wejścia do Przybytku Zboru. A synowie Ahrona wokoło pokropią jej krwią ofiarnicę. **9.** I przyniesie z ofiary opłatnej najlepszą jej część, jako ofiarę ogniową WIEKUITEMU cały ogon, po odcięciu go do kości krzyżowej; łój pokrywający trzewia oraz cały łój, który jest nad trzewiami; **10.** obie nerki z łojem, który jest na nich, na polędwicach, oraz przeponę, która jest na wątrobie i którą oddzieli wraz z nerkami. **11.** A kapłan puści to z dymem na ofiarnicy – to jest pokarm, ofiara ogniowa dla WIEKUISTEGO. **12.** A jeżeli jego ofiarą jest koza niech ją przyniesie przed oblicze WIEKUISTEGO, **13.** po czym położy swoją rękę na jej głowie i zarżną ją przed Przybytkiem Zboru; a synowie Ahrona pokropią jej krwią wokoło ofiarnicę. **14.** Potem

przyniesie z niej swoją ofiarę, jako ofiarę ogniową WIEKUITEMU: Łój pokrywający trzewia i cały łój, który jest nad trzewiami; **15.** także obie nerki z łojem, co jest na nich, nad polędwicami, i przeponę, która jest na wątrobie, i którą wraz z nerkami oddzieli. **16.** A kapłan puści je z dymem na ofiarnicy. To jest pokarm, ofiara ogniowa, przyjemny zapach; cały łój dla WIEKUISTEMO. **17.** To ma być wieczną ustawą w waszych pokoleniach i we wszystkich waszych siedzibach; nie będziecie jeść żadnego łoju ani żadnej krwi.

Rozdział 4

1. WIEKUISTY oświadczył też Mojżeszowi, mówiąc: **2.** Tak powiedz synom Israela: Gdyby ktoś niebacznie zgrzeszył przeciw któremuś ze wszystkich przykazań WIEKUISTEMO wzbraniających coś czynić oraz przekroczył jedno z nich; **3.** gdyby zgrzeszył namaszczony kapłan obciążając lud winą, wtedy niech przyprowadzi WIEKUITEMU za swój grzech, którego się dopuścił młodego, zdrowego cielca na ofiarę zagrzezną. **4.** Przyprowadzi owego cielca przed oblicze WIEKUISTEMO, do wejścia do Przybytku Zboru; położy swoją rękę na głowę cielca i zarżną cielca przed WIEKUISTEM. **5.** A namaszczony kapłan weźmie nieco krwi cielca oraz wniesie ją do Przybytku Zboru. **6.** I kapłan zamoczy swój palec we krwi, i siedmiokroć pokropi ową krwią przed obliczem WIEKUISTEMO, przed zasłoną Świątyni. **7.** Kapłan także pomaże krwią narożniki ołtarza do wonnego kadzidła, który jest przed WIEKUISTEM, w Przybytku Zboru. Zaś całą pozostałą krew cielca wyleje u podstawy ofiarnicy całopaleń, która jest u wejścia do Przybytku Zboru. **8.** Zdejmie też z cielca cały łój ofiary zagrzeznej łój pokrywający trzewia; cały łój, który jest nad trzewiami; **9.** obie nerki z łojem, który jest na nich, nad polędwicami oraz przeponę na wątrobie, którą wraz z nerkami oddzieli; **10.** tak, jak zostaje oddzielane z bydła ofiary opłatnej. I kapłan puści to z dymem na ofiarnicy całopaleń. **11.** A skórę cielca, całe jego mięso z głową i goleniami, jego trzewia i jego nieczystość **12.** te części całego cielca wyniesie poza obóz na czyste miejsce, na skład popiołu oraz spali go ogniem na drwach; zatem zostanie spalony przy składzie popiołu. **13.** A jeżeli niebacznie zgrzeszy cały zbór Israela a ta rzecz byłaby zakryta przed oczami zgromadzenia i przekroczy choćby przeciw jednemu z przykazań WIEKUISTEMO, wzbraniających coś czynić, zatem popadnie w winę; **14.** a został poznany grzech, którym zgrzeszyli wtedy zgromadzenie przeniesie na zagrzezną ofiarę młodego cielca. Sprowadzą go przed Przybytek Zboru, **15.** a starsi zboru położą przed WIEKUISTEM swoją rękę na głowę cielca, po czym zarżną cielca przed obliczem WIEKUISTEMO. **16.** Zaś namaszczony kapłan wniesie nieco krwi cielca do Przybytku Zboru. **17.** Kapłan zamoczy swój palec we krwi i siedmiokroć pokropi ową krwią przed obliczem WIEKUISTEMO, przed zasłoną. **18.** Częścią krwi pomaże także narożniki ołtarza, który jest przed obliczem WIEKUISTEMO, w Przybytku Zboru; zaś całą pozostałą krew wyleje u podstawy ofiarnicy całopaleń, która jest u wejścia do Przybytku Zboru. **19.** Nadto zdejmie z niego cały jego łój oraz puści z dymem na ofiarnicy. **20.** Postąpi z tym cielcem tak, jak postąpił z cielcem zagrzeznym; tak samo z nim postąpi i tym ich kapłan oczyści,

więc będzie im odpuszczone. **21.** Każe też wynieść cielca poza obóz i go spali, jak spalił pierwszego cielca. To jest ofiara zagrzeszna zgromadzenia. **22.** A jeżeli niebacznie zgrzeszy przywódca i wykroczy przeciw jednemu z przykazań swojego Boga, WIEKUISTEGO, wzbraniających to czynić zatem dopuści się winy; **23.** i jeżeli mu się ujawni jego grzech, którym zgrzeszył wtedy przyprowadzi na swoją ofiarę kozła, zdrowego samca. **24.** I położy swoją rękę na głowę kozła oraz zarzną go na miejscu, gdzie przed WIEKUISTYM zarzynają całopalenia. To jest ofiara zagrzeszna. **25.** A kapłan weźmie na swój palec nieco krwi zagrzesznej ofiary i pomaże narożniki ofiarnicy całopaleń; zaś pozostałą jego krew wyleje u podstawy ofiarnicy całopaleń. **26.** Zaż cały jego łój puści z dymem na ofiarnicy, podobnie jak łój ofiary opłatnej. Tak kapłan go rozgrzeszy z jego grzechu i będzie mu odpuszczone. **27.** A jeżeli niebacznie zgrzeszył ktoś z pospolitego ludu i wykroczył przeciw przekazaniom WIEKUISTEGO, zabraniającym coś czynić, zatem dopuścił się winy; **28.** i jeżeli mu się ujawni jego grzech, którym zgrzeszył to za grzech, którego się dopuścił, przyprowadzi na swoją ofiarę kozę, zdrową samicę. **29.** I położy swoją rękę na głowie „zagrzesznej”, po czym zarzną tą zagrzeszną ofiarę na miejscu ofiar całopalnych. **30.** A kapłan weźmie nieco jej krwi na swój palec i pomaże narożniki ofiarnicy całopaleń; zaś pozostałą jej krew wyleje u podstawy ofiarnicy. **31.** Zdejmie też cały jej łój, jak się zdejmuje łój z ofiary opłatnej, i kapłan puści go z dymem na ofiarnicy, jako zapach przyjemny WIEKUISTEMU. Tak kapłan go rozgrzeszy, zatem będzie mu odpuszczone. **32.** A jeżeli na swą ofiarę zagrzeszną przynosi z owiec niech przyniesie zdrową samicę. **33.** I położy swoją rękę na głowie „zagrzesznej”, po czym ją zarzną jako zagrzeszną ofiarę na miejscu gdzie zarzynają całopalenia. **34.** A kapłan weźmie na swój palec nieco krwi zagrzesznej ofiary i pomaże narożniki ofiarnicy całopaleń; zaś pozostałą jej krew wyleje u podstawy ofiarnicy całopaleń. **35.** Nadto zdejmie cały jej łój, jak się zdejmuje łój baranka z ofiary opłatnej, i kapłan puści to z dymem na ofiarnicy przy ofiarach ogniowych dla WIEKUISTEGO. Tak kapłan go rozgrzeszy z grzechu, którego się dopuścił, zatem będzie mu odpuszczone.

Rozdział 5

1. Zaś jeśli ktoś zgrzeszył słysząc słowo zaklęcia, a jest świadkiem który widział, albo wiedział, a tego nie oznajmił – i tak poniósł na sobie swoją winę; **2.** albo jeśli ktoś się dotknął jakiegokolwiek nieczystej rzeczy, bądź padliny nieczystego zwierzęcia, bądź padliny nieczystego bydłęcia, bądź padliny nieczystego gada, a byłoby dla niego nieznane, że stanie się nieczystym i winnym; **3.** albo jeśli ktoś dotknął nieczystości człowieka jakakolwiek by to była nieczystość przez którą się zanieczyszcza, a byłoby to dla niego nieznane, ale on się dowiedział, zatem jest winien. **4.** Albo jeśli ktoś przysiągł, ale wymknęło mu się z ust, by wyrządzić sobie coś złego albo dobrego we wszystkim, co się w przysiędze wymyka człowiekowi, a uszło to jego świadomości i on się o tym dowiedział, więc jest winien w jednej z tych rzeczy **5.** kto zatem zawini w jakiegokolwiek z tych rzeczy niechaj wyzna swój grzech, to w czym zgrzeszył. **6.** I niech przyniesie WIEKUISTEMU pokutną ofiarę za swój grzech, którego się dopuścił

samicę z trzody, owcę albo kozę, jako ofiarę zagrzeszną, a kapłan rozgrzeszy go z jego grzechu. **7.** A gdyby go nie było stać na owcę to jako ofiarę za grzech, którego się dopuścił przyniesie WIEKUITEMU parę turkawek albo parę młodych gołąbków; jednego na „zagrzeszną”, a drugiego na „całopalną” **8.** Przyniesie je do kapłana, który najpierw złoży tego, co za grzech; zatem naderwie jego głowę nad karkiem, ale jej nie oderwie. **9.** I pokropi krwią tej „zagrzesznej” ścianę ofiarnicy, a pozostałą krew wyleje u podstawy ofiarnicy. To jest ofiara zagrzeszna. **10.** Zaś drugiego zużyje według przepisu na całopalenie, i tak rozgrzeszy go kapłan z jego grzechu, którego się dopuścił, więc będzie mu odpuszczone. **11.** A gdyby go nie było stać na dwie turkawki, albo na dwa młode gołąbki, to niech za grzech, którego się dopuścił przyniesie dziesiątą część efy przedniej mąki, jako ofiarę zagrzeszną. Nie należy na nią oliwy, ani nie włoży na nią kadzidła, bo to ofiara zagrzeszna. **12.** Zatem przyniesie ją do kapłana, a kapłan nabierze z niej pełną swoją garść na „znak przypomnienia”, oraz puści ją WIEKUITEMU z dymem na ofiarnicy przy ofiarach ogniowych. To jest ofiara zagrzeszna. **13.** Tak rozgrzeszy go kapłan z jego grzechu, którego się dopuścił w jakiegokolwiek z tych rzeczy; zatem będzie mu odpuszczone. Zaś pozostałość będzie dla kapłana, jak przy ofierze z pokarmów. **14.** WIEKUISTY oświadczył też Mojżeszowi, mówiąc: **15.** Jeśli ktoś dopuścił się przemieszczenia oraz niebacznie zgrzeszył przeciw świętemu WIEKUISTEGO, wtedy przyprowadzi WIEKUITEMU na ofiarę zdrowego baranka z trzody, jako ofiarę pokutną według twojego oszacowania na dwa srebrne szekle, na podstawie świętego szekla. **16.** Także zwróci to, co zgrzeszył przeciw świętości, nadto dołoży piątą część i odda kapłanowi. Zaś kapłan rozgrzeszy go pokutnym baranem; zatem będzie mu odpuszczone. **17.** A jeśli ktoś zgrzeszył, bo wykroczył przeciw jakiemuś ze wszystkich przykazań WIEKUISTEGO, zabraniających tak czynić a nie wiedział i stał się winnym, i tak poniósł na sobie swoją winę; **18.** niech na ofiarę pokutną przyprowadzi do kapłana zdrowego barana z trzody według twojego oszacowania. A kapłan go rozgrzeszy z uchybienia, którego w niewiedzy, niebacznie się dopuścił; zatem będzie mu odpuszczone. **19.** To jest ofiara pokutna za winę, bowiem zawinił WIEKUITEMU. **20.** WIEKUISTY także oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: **21.** Jeśli ktoś zgrzeszy dopuszczając się przemieszczenia przed WIEKUISTYM tym, że zaparł się wobec swojego bliźniego odnośnie powierzonej sobie rzeczy, albo rzeczy wręczonej, albo mu wydartej, albo ograbił swojego bliźniego; **22.** albo znalazł zgubę, a jej się zaparł; albo fałszywie przysiągł o cokolwiek ze wszystkich rzeczy, których gdy się człowiek dopuszcza przez nie grzeszy; **23.** gdyby więc zgrzeszył i stał się winnym niech zwróci zdzierstwo, które wydarł; albo grabież, którą zagrabił; albo rzecz powierzoną, która mu została dana; albo zgubę, którą znalazł; **24.** albo o cokolwiek fałszywie przysiągł zwróci to w pełnej wartości i dołoży do tego piątą część. W dzień swojej pokuty odda je temu, czyje jest. **25.** Po czym przyprowadzi do kapłana swoją ofiarę WIEKUITEMU zdrowego baranka z trzody według twojego oszacowania jako ofiarę pokutną. **26.** A kapłan go rozgrzeszy przed WIEKUISTYM; zatem będzie mu odpuszczone w każdej z tych wszystkich rzeczy, którą popełnił i przez nią zawinił.

Rozdział 6

1. WIEKUISTY oświadczył też Mojżeszowi, mówiąc: **2.** Rozkażesz Ahronowi i jego synom, mówiąc: Oto przepis o całopaleniu: Owo całopalenie pozostaje na ofiarnicy, na ognisku, przez całą noc aż do rana; zanim będzie rozżarzany ogień ofiarnicy. **3.** A kapłan ubierze się w swój lniany ubiór i spodnie, włoży na swoje ciało lniane szaty, zbierze popiół na który ogień spalił całopalenie na ofiarnicy i wysypie go obok ofiarnicy. **4.** Potem zdejmie swoje szaty i ubierze się w inne szaty, oraz wyniesie popiół poza obóz, na czyste miejsce. **5.** Ale ogień na ofiarnicy będzie nim rozżarzany, aby nie wygasł. Zaś kapłan każdego ranka rozniecać będzie na niej drwa, włoży na niej całopalenie i puści na niej z dymem łoje ofiar opłatnych. **6.** Na ofiarnicy będzie rozżarzany ustawiczny ogień i nie wygaśnie. **7.** A oto przepis o ofierze z pokarmów. Synowie Ahrona będą ją przynosić przed oblicze WIEKUISTEGO, na przednią stronę ofiarnicy. **8.** Zaś kapłan zbierze z niej pełną swoją garścią przednią mąkę ofiary z pokarmów, i z jej oliwy oraz całe kadzidło, które jest na ofierze z pokarmów, i puści to z dymem na ołtarzu jako przyjemny zapach „znak przypomnienia” przed WIEKUISTYM. **9.** Zaś pozostałe z niej części będzie jadał Ahron oraz jego synowie; będzie to jedzone na miejscu świętym jako praśniki; będą to spożywać na dziedzińcu Przybytku. **10.** Nie należy piec tego z kwasem. Dałem im to jako udział z Moich ofiar ogniowych; to jest święte świętych, podobnie jak ofiary zagrzeszna i pokutna. **11.** Z ofiar ogniowych WIEKUISTEGO może to jeść każdy mężczyzna z potomków Ahrona, jako udział na wieki w waszych pokoleniach; każdy, kto się ich dotyka musi być wyświęcony. **12.** WIEKUISTY nadto oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: **13.** Oto ofiara Ahrona i jego synów, którą przyniosą WIEKUISTEMU w dzień swojego namaszczenia: Dziesiątą część efy przedniej mąki na ofiarę z pokarmów ustawicznie; połowa tego rano, a druga połowa wieczorem. **14.** Będzie przyrządzona na patelni, w oliwie. Przyniesiesz ją wysmażoną, dobrze wypieczoną i jako ofiarę rozdrobnioną; przyniesiesz ją WIEKUISTEMU na przyjemny zapach. **15.** Potem, na jego miejscu, spełni to namaszczonego kapłana z jego synów; to jest wieczna ustawa dla WIEKUISTEGO; cała ofiara będzie puszczone z dymem. **16.** Również każda kapłańska ofiara z pokarmów cała będzie puszczone z dymem; zatem nie będzie spożywana. **17.** WIEKUISTY oświadczył też Mojżeszowi, mówiąc: **18.** „Tak powiesz Ahronowi i jego synom: Oto przepis o ofierze zagrzesznej: Na miejscu gdzie zarzynają całopalenia, będzie też zarzynana „zagrzeszna” przed obliczem WIEKUISTEGO; jest ona świętym świętych.” **19.** Niech ją spożyje kapłan, który spełnia obrządek rozgrzeszenia. Powinna być spożywana na miejscu świętym, na dziedzińcu Przybytku Zboru. **20.** Każdy, kto się dotyka jej mięsa musi być wyświęcony; a jeśli jej krwią obryzgał szatę, to tą zbryzganą wypierzesz na miejscu świętym. **21.** Także gliniane naczynie w którym się gotowała, ma być stłuczone; jeśli zaś była gotowana w naczyniu miedzianym to należy je wyczyścić oraz wypłukać wodą. **22.** Ofiarę może jeść każdy mężczyzna spośród kapłanów; to jest święte świętych. **23.** Ale każda ofiara zagrzeszna, której krew wnosi się do Przybytku Zboru, w celu rozgrzeszenia w Świątyni taka nie będzie jadana; będzie spalona w ogniu.

Rozdział 7

1. A oto przepis o ofierze pokutnej; jest ona świętym świętych. **2.** Ofiarę pokutną będą zarzynać na miejscu, gdzie zarzynają całopalenia, a jej krwią pokropią wokoło ofiarnicę. **3.** Należy z niej przynieść cały jej łój; ogon i łój pokrywający trzewia, **4.** obie nerki z łojem, co na nich jest, nad połędwicami oraz przeponę na wątrobie, którą kapłan wraz z nerkami oddzieli. **5.** I puści to z dymem na ofiarnicy jako ofiarę ogniową dla WIEKUISTEGO. To jest ofiara pokutna. **6.** Może ją jeść każdy mężczyzna spośród kapłanów, a będzie spożywana na miejscu świętym. Ona jest świętym świętych. **7.** Tak „zagrzeczna”, jak i „pokutna” mają jednakowy przepis; będzie ona należeć do kapłana, który nią rozgrzesza. **8.** A do kapłana, co przynosi czyjeś całopalenie do niego ma należeć skóra całopalenia. **9.** Także każda, w piecu upieczona ofiara z pokarmów oraz wszystko, co zostało przyrządzone w rondlu, albo na patelni to do niego będzie należeć; do kapłana, co ją przynosi. **10.** Ale każda ofiara z pokarmów, która jest zaczyniona oliwą, lub sucha, będzie należeć do wszystkich synów Ahrona; tak do jednego, jak i do drugiego. **11.** A oto przepis o ofierze opłatnej, którą przynosi się WIEKUITEMU. **12.** Jeśli ktoś ją przynosi jako dziękczynienie, wtedy, przy tej ofierze dziękczynnej przyniesie zaczynione oliwą praśne kołacz, praśne opłatki posmarowane oliwą i wysmażoną na oliwie, przednią mąkę. **13.** Przy swojej ofierze dziękczynno opłatnej powinien przynieść swoją ofiarę wraz z kołaczami kwaśnego chleba. **14.** Niech przynosi z tego jeden z każdej ofiary, jako dań dla WIEKUISTEGO. Będzie to należeć do kapłana, który kropi krwią ofiar opłatnych. **15.** A mięso ofiary dziękczynno opłatnej ma być spożyte w dzień ofiarowania; nie należy z tego zostawiać do jutra. **16.** A jeżeli jego ofiara jest ślubną, czy dobrowolnym darem, to będzie spożywana w dzień złożenia jego ofiary i może być spożyta nazajutrz, gdyby z niej pozostało. **17.** Zaś co zostanie z mięsa tej ofiary do trzeciego dnia będzie spalone w ogniu. **18.** A jeśli trzeciego dnia byłoby jednak jedzone mięso tej ofiary to nie będzie upodobaną. Nie policzy się ona temu, kto ja przyniósł; będzie obrzydliwością; a kto z niej zje poniesie swoją winę. **19.** Mięso, którym się dotknie czegoś nieczystego, nie będzie jadane; należy je spalić w ogniu. Zaś inne mięso każdy czysty może je jeść. **20.** Ale kto by jadł mięso z ofiary opłatnej, ofiarowanej WIEKUITEMU, a miał na sobie nieczystość ta dusza będzie wytracona ze swego ludu. **21.** Zaś jeśli ktoś się dotknął czegoś nieczystego bądź nieczystości człowieczej, bądź nieczystego zwierzęcia, bądź jakiegokolwiek nieczystego potwora i będzie jadł mięso ofiary opłatnej poświęconej WIEKUITEMU ta dusza będzie wytracona ze swojego ludu. **22.** WIEKUISTY także oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: **23.** Powiedz synom Israela tak: Nie będziecie jeść żadnego łou z byka, ani z owcy, ani z kozy. **24.** Ale może być użyty do wszelkiej potrzeby łój padliny i łój rozszarpanego; jednak jeść jadać go nie będziecie. **25.** Bo kto by jadł łój z bydła, z których przynosi się ofiarę WIEKUITEMU ta dusza, która jadła, będzie wytracona ze swego ludu. **26.** Nie będziecie też jadać żadnej krwi we wszystkich waszych siedzibach, ani z ptactwa, ani z bydła. **27.** Każdy, kto będzie jadł jakąkolwiek krew ta dusza, która ją jadła, będzie wytracona ze swego ludu. **28.** WIEKUISTY także oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: **29.** Powiedz synom Israela tak: Kto chce

przynieść swoją ofiarę opłatną WIEKUITEMU niech sam przyniesie swoją ofiarę WIEKUITEMU, ze swojej ofiary opłatnej. **30.** Niech jego ręce przyniosą ogniowe ofiary dla WIEKUISTEGO; niech przyniesie łój wraz z mostkiem; mostek aby stawić go jako przedstawienie przed obliczem WIEKUISTEGO. **31.** Zaś kapłan puści łój z dymem na ofiarnicy, a mostek będzie dla Ahrona i jego synów. **32.** Także oddacie kapłanowi prawą łopatkę jako podniesienie z waszych ofiar opłatnych. **33.** Który z synów Ahrona przynosi z ofiar opłatnych krew i łój temu dostanie się w udziale prawa łopatka. **34.** Bowiem mostek przedstawienia oraz łopatkę podniesienia wziąłem od synów Izraela z ich ofiar opłatnych, i oddałem je kapłanowi Ahronowi oraz jego synom, jako część wyznaczoną na wieki od synów Izraela. **35.** Oto uświęcony udział Ahrona oraz uświęcony udział jego synów z ogniowych ofiar WIEKUISTEGO; od dnia, w którym dano im przystąpić do piastowania kapłaństwa WIEKUITEMU. **36.** Oto co rozkazał dawać im WIEKUISTY od dnia ich namaszczenia przez synów Izraela. To jest wieczna ustawa w ich pokoleniach. **37.** Oto przepis o całopaleniu, o ofierze z pokarmów, zagrzesznej i pokutnej, o ofierze wyświęcenia, i o ofierze opłatnej, **38.** który WIEKUISTY dał Mojżeszowi u stóp góry Synaj, gdy na puszczy synajskiej rozkazał synom Izraela, aby przynosili swoje ofiary WIEKUITEMU.

Rozdział 8

1. WIEKUISTY oświadczył też Mojżeszowi, mówiąc: **2.** Weź Ahrona i z nim jego synów, szaty, olej namaszczenia, cielca zagrzesznej ofiary, dwa barany oraz kosz praśników. **3.** A cały zbór zgromadź u wejścia do Przybytku Zboru. **4.** Więc Mojżesz uczynił tak, jak mu rozkazał WIEKUISTY. Zatem cały zbór zgromadził się u wejścia do Przybytku Zboru. **5.** A Mojżesz powiedział do zboru: Oto co rozkazał uczynić WIEKUISTY. **6.** I Mojżesz rozkazał podejść Ahronowi i jego synom oraz obmył ich wodą. **7.** Włożył też na niego spodnią szatę, opasał go pasem, przyobłókł go w płaszcz, włożył na niego naramiennik, przepasał go pasem naramiennika oraz nim przytwierdził na nim naramiennik. **8.** Włożył także na niego napierśnik oraz złożył do napierśnika Urim i Thumim. **9.** Nadto włożył na jego głowę zawój, a z jego przedniej strony przytwierdził do zawoju złoty diadem świętą koronę; tak, jak WIEKUISTY przykazał Mojżeszowi. **10.** Mojżesz wziął też olej namaszczenia oraz namaścił Przybytek i wszystko, co w nim jest; zatem to poświęcił. **11.** Nadto siedmiokroć pokropił nim ofiarnicę oraz namaścił ofiarnicę i wszystkie jej przybory; także umywalnię i jej podnóże, aby je poświęcić. **12.** Wylał też olej namaszczenia na głowę Ahrona i go namaścił, aby go poświęcić. **13.** Mojżesz kazał także przystąpić synom Ahrona i ubrał ich w spodnie szaty, opasał ich pasem oraz nakrył ich głowy okryciami tak, jak WIEKUISTY przykazał Mojżeszowi. **14.** Przyprowadził też zagrzesznego cielca; a Ahron i jego synowie położyli swoje ręce na głowie zagrzesznego cielca. **15.** Potem go zarznął. I Mojżesz wziął trochę krwi, i wokoło pomazał swoim palcem narożniki ofiarnicy tak oczyścił ofiarnicę; a pozostałą krew wylał u podstawy ofiarnicy. Zatem ją poświęcił, aby na niej rozgrzeszać. **16.** Nadto wziął cały łój pokrywający

trzewia oraz przeponę nad wątrobą, obie nerki i ich łój, oraz puścił to z dymem na ofiarnicy. **17.** A cielca wraz z jego skórą, jego mięsem i jego nieczystością spalił w ogniu poza obozem; tak, jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi. **18.** Nadto przyprowadził barana na całopalenie, a Ahron i jego synowie położyli swoje ręce na głowie tego barana. **19.** Potem go zarznął. I Mojżesz pokropił jego krwią wokoło ofiarnicę, **20.** a barana porąbał na kawałki. Mojżesz puścił też z dymem głowę, owe kawałki oraz tłuszcz; **21.** a trzewia oraz golenie obmył wodą. I Mojżesz puścił z dymem całego barana na ofiarnicy. To jest całopalenie na przyjemny zapach; to jest ogniowa ofiara dla WIEKUISTEGO; tak, jak WIEKUISTY przykazał Mojżeszowi. **22.** Nadto przyprowadził drugiego barana barana wyświęcenia, a Ahron i jego synowie położyli swe ręce na głowie tego barana. **23.** Potem go zarznął. I Mojżesz wziął nieco jego krwi, i włożył na chrząstkę prawego ucha Ahrona, na wielki palec jego prawej ręki oraz na wielki palec jego prawej nogi. **24.** Kazał też podejść synom Ahrona. I Mojżesz włożył nieco krwi na chrząstkę prawego ich ucha, na wielki palec ich prawej ręki oraz na wielki palec ich prawej nogi; potem Mojżesz pokropił krwią wokoło ofiarnicę. **25.** Nadto wziął łój, ogon, cały łój pokrywający trzewia, przeponę wątroby, dwie nerki wraz z ich łojem oraz prawą łopatkę; **26.** a z kosza praśników, który był przed WIEKUISTYM, wziął jeden praśny kołacz, jeden bochen chleba z oliwą oraz jeden opłatek, i położył na łoje oraz na prawą łopatkę. **27.** To wszystko położył na dłonie Ahrona oraz na dłonie jego synów i stawił to jako przedstawienie przed oblicze WIEKUISTEGO. **28.** Potem Mojżesz wziął to z ich rąk i przy całopaleniu puścił z dymem na ofiarnicy. To jest ofiara wyświęcenia na przyjemny zapach; to jest ofiara ogniowa dla WIEKUISTEGO. **29.** Mojżesz wziął również mostek i przedstawił go jako przedstawienie przed obliczem WIEKUISTEGO; to był udział Mojżesza z barana wyświęcenia; tak, jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi. **30.** Nadto Mojżesz wziął olej namaszczenia i nieco krwi, która była na ofiarnicy, i pokropił Ahrona, jego szaty, z nim jego synów oraz szaty jego synów. I tak poświęcił Ahrona, jego szaty, z nim jego synów i szaty jego synów. **31.** Mojżesz powiedział także do Ahrona oraz do jego synów: Ugotujcie to mięso przy wejściu do Przybytku Zboru i tam je jedzcie z chlebem, który jest w koszu upęnomocnienia, jak mi przykazano i powiedziano: Mają je jeść Ahron i jego synowie. **32.** A co pozostanie do następnego dnia z mięsa i chleba to spalicie w ogniu. **33.** Przez siedem dni nie odejdziecie od wejścia do Przybytku Zboru, aż do dnia w którym wypełni się czas waszego upęnomocnienia; bowiem przez siedem dni będą upęnomocniane wasze ręce. **34.** Jak się stało dzisiaj, tak WIEKUISTY kazał czynić i nadal, w celu waszego rozgrzeszenia. **35.** Będziecie zostawać przez siedem dni, dzień i noc, przy wejściu do Przybytku Zboru i będziecie przestrzegali służby dla WIEKUISTEGO, abyście nie pomarli; bo tak mi rozkazano. **36.** A Ahron i jego synowie uczynili to wszystko, co WIEKUISTY rozkazał przez Mojżesza.

Rozdział 9

1. A dnia ósmego stało się, że Mojżesz wezwał Ahrona, jego synów i starszych Izraela. 2. Potem powiedział do Ahrona: Weźmiesz sobie młodego cielca na ofiarę zagrzeszną i barana na całopalenie oba zdrowe, i przyprowadzisz je przed oblicze WIEKUISTEGO. 3. Zaś synom Izraela powiedz tak: Weźmiecie sobie na ofiarę zagrzeszną kozła, cielca i jagnię zdrowe roczniaki na całopalenie. 4. Także byka oraz barana na ofiary opłatne, w celu ofiarowania przed obliczem WIEKUISTEGO. Nadto ofiarę z pokarmów, która będzie zaczyniona oliwą. Bowiem dzisiaj ukaże się wam WIEKUISTY. 5. Zatem przynieśli przed Przybytek Zboru to, co rozkazał Mojżesz, i podeszedł cały zbór oraz stanął przed WIEKUISTYM. 6. A Mojżesz powiedział: Uczynicie to, co rozkazał WIEKUISTY, a ukaże się wam Majestat WIEKUISTEGO. 7. Zaś do Ahrona Mojżesz powiedział: Podejdź do ofiarnicy oraz spełnij twoją zagrzeszną ofiarę, twoje całopalenie i dopełnij rozgrzeszenia za ciebie oraz za lud; tak, jak rozkazał WIEKUISTY. 8. Więc Ahron przystąpił do ofiarnicy i zarznął za siebie zagrzesznego cielca. 9. A synowie Ahrona podali mu krew, zatem zamoczył swój palec we krwi i pomazał narożniki ofiarnicy; zaś pozostałą krew wylał u podstawy ofiarnicy. 10. Natomiast łój, nerki i przeponę wątroby z ofiary zagrzesznej puścił z dymem na ofiarnicy; tak, jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi. 11. Potem mięso i skórę spalił poza obozem w ogniu. 12. Zarznął też ofiarę całopalenia, a synowie Ahrona podali mu krew, więc pokropił wokoło ofiarnicę. 13. Potem podali mu ofiarę całopalenia w jej kawałkach, wraz z głową, więc puścił je z dymem na ofiarnicy. 14. Nadto wymył trzewia oraz golenie i wraz z całopaleniem puścił z dymem na ofiarnicy. 15. Potem przyprowadził ofiarę od ludu. Wziął zagrzesznego kozła ludu i go zarznął, i spełnił obrządek rozgrzeszenia jak u pierwszego. 16. Przyniósł też całopalenie i puścił je według przepisu. 17. Przyniósł także ofiarę z pokarmów, napełnił nią swoją dłoń i puścił z dymem na ofiarnicy, oprócz porannego całopalenia. 18. Zarznął też byka i barana na ofiarę opłatną za lud, a synowie Ahrona podali mu krew, więc pokropił nią wokół ofiarnicę. 19. Zaś łoje, także z byka, ogon z barana i pokrywający go łój, nerki oraz przeponę wątroby; 20. włożyli z łojami na mostki; po czym łoje puścił z dymem na ofiarnicy. 21. A mostki i prawą łopatkę Ahron stawiał jako przedstawienie przed WIEKUISTYM, jak rozkazał Mojżesz. 22. Nadto Ahron podniósł swe ręce do ludu oraz im błogosławił; po czym zszedł, gdy spełnił ofiarę zagrzeszną, całopalenie oraz ofiarę opłatną. 23. I Mojżesz wraz z Ahronem wszedł do Przybytku Zboru; potem wyszli oraz pobłogosławili ludowi. Zaś całemu ludowi ukazał się Majestat WIEKUISTEGO. 24. Wyszedł także ogień sprzed WIEKUISTEGO oraz pochłonał na ofiarnicy całopalenie i łoje. A widział to cały lud, zatem wydali okrzyk oraz padli na swe oblicze.

Rozdział 10

1. A synowie Ahrona Nadab i Abihu, każdy wziął swoją kadzielnicę, włożyli w nią ogień i położyli na nim kadzidło. Tak przynieśli przed oblicze WIEKUISTEGO nieuświęcony ogień, którego im nie przykazał. 2. Więc wyszedł ogień sprzed oblicza WIEKUISTEGO i ich pochłonał; zatem pomarli przed

obliczem WIEKUISTEGO. **3.** A Mojżesz powiedział do Ahrona: Oto to, co powiedział WIEKUISTY, mówiąc: Będę uświęcony przez Mi bliskich oraz sławiony w obliczu całego ludu. Więc Ahron zamilkł. **4.** A Mojżesz wezwał Miszaela i Elcafana, synów Ezjela, stryja Ahrona oraz do nich powiedział: Podejdźcie i wynieście waszych braci ze Świątyni poza obóz. **5.** Zatem podeszli i w spodnich szatach wynieśli ich poza obóz; tak, jak powiedział Mojżesz. **6.** Zaś Mojżesz powiedział do Ahrona oraz do jego synów Elazara i Ithamara: Nie obnażajcie waszych głów oraz nie rozdzierajcie waszych szat, abyście nie pomarli. Bóg nie rozgniewał się na cały zbór. Zaś wasi bracia, cały dom Izraela niech opłakuje ten pożar, który rozpałił WIEKUISTY. **7.** Nie wychodźcie poza bramę Przybytku Zboru, abyście nie pomarli; gdyż jest na was olej namaszczenia WIEKUISTEGO. Zatem uczynili według słowa Mojżesza. **8.** A WIEKUISTY oświadczył Ahronowi, mówiąc: **9.** Gdy będziecie wchodzić do Przybytku Zboru nie będziesz pijał wina, ani mocnego napoju, ty, ani z tobą twoi synowie; abyście nie pomarli. To jest wieczna ustawa w waszych pokoleniach. **10.** Po to, abyście rozróżniali między świętym a powszednim, i między nieczystym a czystym. **11.** I byście nauczali synów Izraela wszystkich ustaw, które WIEKUISTY powiedział im przez Mojżesza. **12.** A Mojżesz powiedział do Ahrona oraz do pozostałych jego synów Elazara i Ithamara: Weźcie ofiarę z pokarmów, pozostałą z ogniowych ofiar WIEKUISTEGO i ją jedźcie przy ofiarnicy jak praśniki; bowiem ona jest świętym świętych. **13.** Dlatego jedźcie ją na miejscu świętym, gdyż to twój udział i udział twoich synów z ogniowych ofiar WIEKUISTEGO; tak mi rozkazano. **14.** Zaś mostek przedstawienia oraz łopatkę podniesienia ty, twoi synowie i z tobą twoje córki będziecie spożywać na czystym miejscu; bowiem zostały dane w udziale tobie i twoim synom z ofiar opłatnych synów Izraela. **15.** Będą przynosić łopatkę podniesienia i mostek przedstawienia wraz z ogniowymi ofiarami łojów, aby stawić przedstawienie przed obliczem WIEKUISTEGO; i niech to będzie udziałem wiecznym dla ciebie oraz z tobą dla twoich synów; tak, jak rozkazał WIEKUISTY. **16.** Ale Mojżesz poszukiwał zagrzezszego kozła a oto został już spalony. Więc gniewał się na pozostałych synów Ahrona Elazara i Ithamara, i powiedział: **17.** Dlaczego nie jedliście zagrzeznej ofiary na miejscu świętym? Przecież to święte świętych; a dano ją wam w celu zniesienia winy zboru, by ich rozgrzeszyć przed WIEKUISTYM. **18.** Oto jej krew nie została wniesiona do świętego miejsca, do wnętrza; nadto mieliście ją jeść w świętym miejscu; tak, jak mi rozkazano. **19.** A Ahron powiedział do Mojżesza: Oto dzisiaj przynieśli przed oblicze WIEKUISTEGO swoją ofiarę zagrzezną oraz swoje całopalenie, zaś mnie spotkało to doświadczenie; gdybym dziś jadł ofiarę zagrzezną, czyżby to się spodobało WIEKUISTEMU? **20.** I Mojżesz to usłyszał, i to się spodobało w jego oczach.

Rozdział 11

1. WIEKUISTY oświadczył też Mojżeszowi i Ahronowi, mówiąc im: **2.** Tak powiedzcie synom Izraela: Oto zwierzęta, które możecie jeść ze wszelkiego bydła znajdującego się na ziemi: **3.** Każde bydło żujące przeżuty pokarm, które ma rozdwojone kopyta i przecięcie rozczepiające kopyta; takie z bydła możecie

jadać. **4.** Jednak z przeżuwających i tych, które mają rozdwojone kopyta nie będziecie jeść: Wielbłąda, ponieważ przeżuwa, ale nie ma rozdwojonych kopyt; będzie on dla was nieczystym. **5.** Góralka ponieważ przeżuwa, ale nie ma rozdwojonych kopyt; jest on dla was nieczystym. **6.** Zająca ponieważ przeżuwa pokarm, ale nie ma rozdwojonych kopyt; jest on dla was nieczystym. **7.** Wieprza ponieważ ma rozdwojone kopyta i przecięcie rozczepiające kopyta, ale przeżuwać nie przeżuwa; będzie on dla was nieczystym. **8.** Nie jadajcie ich mięsa i nie dotykajcie się ich padliny; są one dla was nieczyste. **9.** Oto co możecie jadać, ze wszystkiego, co żyje w wodzie: Możecie jeść wszystko, co w wodzie w morzach, bądź w rzekach ma płetwy i łuski. **10.** Zaś obrzydliwością ze wszystkiego, co się porusza w wodzie w morzach, bądź w rzekach jest dla was wszystko, co nie ma płetw i łuski. **11.** Niech zostaną dla was obrzydliwością; ich mięsa nie jadajcie i brzydziecie się ich padliną. **12.** Wszystko w wodzie, co nie ma płetw i łuski, jest dla was obrzydliwością. **13.** Także będziecie się brzydzić tymi z ptactwa – i nie będą jadane, ponieważ są obrzydliwe: Orzeł, kondor, sęp, **14.** sokół i krogulec według ich rodzajów, **15.** będziecie się brzydzić każdym krukiem według ich rodzaju, **16.** strusiem, sową, mewą i jastrzębiem według ich rodzajów, **17.** puchaczem oraz puszczykiem, **18.** łyską, pelikanem i ścierwowcem. **19.** Także czapłą oraz bekasem według ich rodzajów, dudkiem i nietoperzem. **20.** Będzie dla was obrzydliwością wszelki rój skrzydlaty, co chodzi na czworakach. **21.** Jednak ze wszystkich rojów skrzydlatych, chodzących na czworakach, możecie jadać te, które powyżej nóg mają stawy, do skakania nimi po ziemi. **22.** Te z nich możecie jadać: Szarańczę według jej rodzaju, solam według jego rodzaju, chargoł według jego rodzaju i chagab według jego rodzaju. **23.** Ale wszelki rój skrzydlaty, który jest czworonożny, będzie dla was obrzydliwością; **24.** tymi oto się pokalacie. Także kto by dotknął się ich padliny będzie nieczystym do wieczora. **25.** A kto by podniósł coś z ich padlin wypierze swoje szaty i będzie nieczystym do wieczora. **26.** Każde bydlę, które ma rozdwojone kopyta, ale nie ma rozczepiającego przecięcia oraz nie przeżuwa będzie dla was nieczyste; kto się dotknie ich padliny będzie nieczystym do wieczora. **27.** A te, które chodzą na łapach, z pomiędzy wszystkich czworonożnych zwierząt, także są dla was nieczyste; kto się dotknie ich padliny będzie nieczystym do wieczora. **28.** A kto podniesie ich padlinę wypierze swoje szaty i będzie nieczystym do wieczora; one są dla was nieczyste. **29.** A oto co jest szczególnie dla was nieczyste spośród pełzających, które pełzają po ziemi: Kret, mysz i jaszczurka według ich rodzajów; **30.** jeż, krzeczek, salamandra, ślimak i kameleon. **31.** Te stworzenia będą dla was nieczyste spośród wszystkich pełzających; kto się ich dotknie, gdy będą martwe będzie nieczystym do wieczora. **32.** Także wszystko, co upadnie na któreś martwe z nich będzie nieczyste; każde drewniane naczynie, albo szata, albo skóra, albo wór; każde naczynie, którym się spełnia robotę będzie włożone do wody i zostanie nieczyste do wieczora, a potem będzie czyste. **33.** Zaś w przypadku każdego glinianego naczynia gdyby któreś z nich w nie wpadło to, co się w nim znajduje, stanie się nieczyste, a samo naczynie zostanie potłuczone. **34.** Każdy pokarm, który się jada, na którym była woda z tego naczynia będzie nieczysty, oraz wszelki napój, który się pija w każdym takim naczyniu będzie nieczysty. **35.** Nadto

wszystko na co upadnie cokolwiek z ich padliny będzie nieczyste. Piec, czy ognisko zostaną rozbite są nieczyste i nieczyste dla was zostaną. **36.** Jednak źródło, czy studnia jako zbiór wody zostaną czyste; ale kto się dotknie ich padliny będzie nieczystym. **37.** A jeśli coś z ich padliny upadnie na jakieś nasienie siewu, który się wysiewa nasienie zostanie czyste. **38.** Gdyby jednak na nasienie została wylana woda, a coś z ich padliny na nie upadło nasienie będzie dla was nieczyste. **39.** A jeśli zdechło bydło, używane przez was na pokarm i ktoś się dotknie jego padliny będzie nieczystym do wieczora. **40.** A ten, kto zjadł coś z jego padliny wypierze swoje szaty i będzie nieczystym do wieczora. A kto podniósł taką padlinę wypierze swoje szaty i będzie nieczystym do wieczora. **41.** Każdy płaz, który się czołga po ziemi jest obrzydliwością; nie będzie jadany. **42.** To, co się czołga na brzuchu oraz wszystko, co pełza na czworakach, aż do wszystkich wielonożnych ze wszystkich płazów pełzających po ziemi tych nie będziecie jadać, bowiem są obrzydliwością. **43.** Nie splugawiajcie waszych dusz jakimś płazem, który się czołga, oraz nie zanieczyszczajcie się nimi, abyście przez nie nie byli nieczystymi. **44.** Albowiem Ja, WIEKUISTY, jestem waszym Bogiem; uświęcajcie się i bądźcie świętymi, bo Ja jestem Święty; zatem nie zanieczyszczajcie waszych dusz żadnym płazem pełzającym po ziemi. **45.** Ja jestem WIEKUISTY, który wyprowadził was z ziemi Micraim, abym był waszym Bogiem; zatem bądźcie świętymi, bo Ja jestem Święty. **46.** Oto nauka o bydle, ptactwie oraz wszelkim żyjącym stworzeniu, które się porusza w wodach, i o wszelkim stworzeniu pełzającym po ziemi. **47.** Aby rozróżniać pomiędzy czystym a nieczystym, oraz między zwierzęciem, które może być jadane a zwierzęciem, które nie ma być jadane.

Rozdział 12

1. Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: **2.** Tak powiesz synom Izraela: Niewiasta, która wydała płód i urodziła chłopca będzie nieczystą przez siedem dni; będzie nieczystą tak, jak w dni wydzielania swojej słabości. **3.** A ósmego dnia będzie obrzezana cielesna natura jego napletka. **4.** Ale ona winna pozostawać w oddaleniu jeszcze trzydzieści trzy dni w celu oczyszczenia krwi; nie dotknie się żadnej świętości oraz nie wejdzie do świętego miejsca, dopóki nie wypełnią się dni jej oczyszczenia. **5.** A jeżeli urodziła dziewczynkę będzie nieczystą przez dwa tygodnie; tak, jak przy swoim wydzielaniu. Ale w celu oczyszczenia krwi, winna pozostawać jeszcze sześćdziesiąt sześć dni. **6.** A kiedy się spełnią dni jej oczyszczenia po synu, albo po córce przyniesie do wejścia do Przybytku, do kapłana, roczne jagnię na całopalenie oraz gołąbka, albo synogarlicę na ofiarę zagrzeszną. **7.** A on przyniesie to przed oblicze WIEKUISTEGO i ją rozgrzeszy, więc będzie czysta z upływu swojej krwi. Oto przepis o tej, co rodzi chłopca, czy dziewczynkę. **8.** A gdyby nie wystarczało jej na jagnię, niech weźmie parę synogarlic, albo parę gołąbków jednego na całopalenie, zaś drugiego na ofiarę zagrzeszną; a kapłan ją rozgrzeszy i będzie czysta.

Rozdział 13

1. Nadto WIEKUISTY powiedział do Mojżesza i do Ahrona, mówiąc: **2.** Człowiek, któremu wystąpi na skórze jego ciała nabrzmiałość, albo przyrzut, albo plama i wyda się jak zaraza trądu na skórze jego ciała będzie przyprowadzony do kapłana Ahrona, albo do któregoś z kapłanów, jego synów. **3.** A gdy kapłan zobaczy zakażenie na skórze ciała, że włos zbieleł na zakażeniu i na wygląd zakażenie jest głębsze niż skóra jego ciała wtedy to jest zaraza trądu. Zatem kapłan go obejrzy oraz uzna go za nieczystego. **4.** A jeśli plama na skórze jego ciała byłaby biała, ale na wygląd nie głębsza niż skóra, oraz nie zbieleł na niej włos wtedy kapłan zamknie zakażonego na siedem dni. **5.** Po czym kapłan siódmego dnia go obejrzy a oto zakażenie pozostało w swoim stanie oraz nie rozszerzyło się po skórze; wtedy kapłan zamknie go na następne siedem dni. **6.** Po czym siódmego dnia kapłan powtórnie go obejrzy a oto zakażenie pozostało w swoim stanie oraz nie rozszerzyło się po skórze. Wtedy kapłan uzna go za czystego; to jest przyrzut; niechaj wypierze swoje szaty, a będzie czystym. **7.** Ale jeśli po jego ukazaniu się przed kapłanem w celu oczyszczenia, przyrzut bardziej się rozszerzył po skórze wtedy ukaże się po raz drugi przed kapłanem. **8.** A kapłan go obejrzy a oto przyrzut rozszerzył się po skórze. Wtedy kapłan uzna go za nieczystego; to jest trąd. **9.** Gdy na człowieku będzie zaraza trądu, zostanie on przyprowadzony do kapłana. **10.** A kapłan to obejrzy a oto biała nabrzmiałość na skórze. Nadto zmieniła ona włos na biały, albo na wybujanie w nabrzmiałości dzikiego mięsa. **11.** Wtedy na skórze jego ciała znajduje się zastarzały trąd. Więc kapłan uzna go za nieczystego, lecz go nie zamknie, bo jest nieczystym. **12.** A jeśli trąd rozwinął się na skórze i okrył całą skórę zakażonego, od głowy aż do jego nóg, w całym polu widzenia kapłana; **13.** i kapłan zobaczy, że oto trąd okrył całe jego ciało wtedy zakażenie uzna za czyste; wszystko pobieleło i jest czyste. **14.** Jednak w dniu, w którym się ukaże na nim dzikie mięso będzie nieczystym. **15.** Kiedy kapłan zobaczy dzikie mięso uzna go za nieczystego; dzikie mięso jest nieczyste, to jest trąd. **16.** Jednak jeśli zniknie dzikie mięso oraz zamieni się na białe, wtedy niech przyjdzie do kapłana. **17.** A kapłan go obejrzy a oto zakażenie zamieniło się na białe; więc kapłan uzna zakażenie za czyste; on jest czystym. **18.** A gdyby na cielesnej naturze, na jej skórze powstał wrzód i się zagoił, **19.** po czym na miejscu tego wrzodu wystąpiła biała nabrzmiałość, albo biała zaczerwieniona plama wtedy będzie to pokazane kapłanowi. **20.** Zatem kapłan zobaczy a oto na wygląd jest głębszą niż skóra i zbieleł na niej włos. Wtedy kapłan uzna go za nieczystego; to jest zaraza trądu, która rozwinęła się na wrzodzie. **21.** A kiedy ją kapłan obejrzał a oto nie ma na niej białego włosa, nie jest też głębsza niż skóra i nadto ściemniała, wtedy kapłan go zamknie na siedem dni. **22.** A jeżeli się szerzy po skórze kapłan uzna go za nieczystego; to jest zaraza. **23.** Zaś jeśli owa plama pozostaje na swoim miejscu i się nie szerzy to jest zapalenie wrzodu, więc kapłan uzna go za czystego. **24.** Również gdyby na cielesnej naturze, na jej skórze powstała oparzelina od ognia i wybująność oparzeliny zamieniła się w białą plamę; zaczerwienioną, albo tylko białą; **25.** wtedy kapłan ją obejrzy a oto włos zbieleł na plamie i na wygląd jest głębszą niż skóra to jest trąd, który rozwinął się na oparzelinie. Zatem kapłan uzna go za nieczystego; to jest zaraza trądu. **26.** A jeśli ją kapłan obejrzał a oto nie ma na plamie białego włosa i nie jest też głębszą niż skóra, a przy tym ściemniała; wtedy kapłan

zamknie go na siedem dni. **27.** Po czym kapłan obejrzy go siódmego dnia. I jeżeli się szerzy po skórze, wtedy kapłan uzna go za nieczystego; to jest zaraza trądu. **28.** Zaś jeśli owa plama pozostawała na swoim miejscu; nie szerzyła się po skórze, a przy tym ściemniała to jest nabrzmiałość z oparzeliny. Więc kapłan go oceni jako czystego, bowiem to jest zapalenie oparzeliny. **29.** Jeżeli u mężczyzny, lub u niewiasty ukaże się zakażenie na głowie, albo na brodzie, **30.** wtedy kapłan obejrzy zakażenie a oto na wygląd jest głębsze niż skóra, i znajduje się na nim pożółkły, cienki włos wtedy kapłan uzna go za nieczystego; to jest strup trądu głowy, albo brody. **31.** Zaś jeśli kapłan zobaczył zakażenie strupem a oto na wygląd nie jest głębsze niż skóra i nie ma na nim czarnego włosa wtedy kapłan zamknie zarażonego strupem na siedem dni. **32.** A siódmego dnia kapłan obejrzy zakażenie a oto strup się nie rozszerzył; nie ma na nim pożółkłego włosa i strup na wygląd nie jest głębszy niż skóra. **33.** Wtedy ten człowiek da się ostrzyć, jednak miejsca strupa nie ostrzyże; a kapłan zamknie zakażonego strupem na drugie siedem dni. **34.** A siódmego dnia kapłan obejrzy strup a oto strup się nie rozszerzył po skórze i na wygląd nie jest głębszy niż skóra; więc kapłan uzna go za czystego, zaś on wypierze swoje szaty i będzie czystym. **35.** A jeżeli po jego oczyszczeniu strup zaczął się szerzyć po skórze, **36.** i kapłan go zobaczy a oto strup szerzy się po skórze; wtedy niech kapłan nie szuka pożółkłego włosa; człowiek ten jest nieczysty. **37.** Jeśli jednak strup pozostał w swoim stanie i wyrósł na nim czarny włos to znaczy, że strup się zagoił, jest czysty, więc kapłan uzna go za czystego. **38.** Jeżeli u mężczyzny, lub u niewiasty, na skórze ciała ukażą się plamy białe plamy, **39.** więc obejrzy to kapłan a oto na skórze ich ciała znajdują się blade, białe plamy to jest to liszaj, który rozkwitł na skórze; jest czystym. **40.** Także człowiek, któremu wypadają włosy z głowy jest czystym; to łysienie. **41.** A jeśli włosy wypadają po stronie twarzy i jest łysy, to też jest czysty. **42.** Ale gdyby na łysiejącym miejscu, albo na łysinie ukazało się białe, zaczerwienione zakażenie to jest trąd, który wystąpił na jego łysiejącym miejscu, albo na jego łysinie. **43.** Więc kapłan go obejrzy a oto na jego łysiejącym miejscu, albo na jego łysinie znajduje się biała, zaczerwieniona, podobna do trądu na skórze ciała nabrzmiałość zakażenia. **44.** To jest to człowiek trędowaty, a na jego głowie jest jego zakażenie; jest nieczystym; kapłan uzna go za nieczystego. **45.** Zaś trędowaty, dotknięty tą zarazą, otuli się po brodę i będzie wołał: Nieczysty, nieczysty; jego szaty będą rozdarte, a jego głowa będzie odkryta. **46.** Przez cały czas, póki jest dotknięty zarazą będzie uważany za nieczystego. Jest nieczysty, będzie przebywał oddzielony; jego mieszkanie będzie poza obozem. **47.** A jeśli także na szacie ukaże się zaraza trądu na szacie wełnianej, albo na szacie lnianej **48.** czy to na osnowie, czy na wątku z lnu, albo z wełny; albo na jakimś wyrobie skórzanym; **49.** a byłaby to zaraza zielonkawa, albo czerwona, która wystąpiła na szacie, na skórze, na osnowie, albo na wątku, albo na jakimkolwiek wyrobie skórzanym to jest zaraza trądu, więc ma być pokazana kapłanowi. **50.** A kapłan obejrzy zakażenie i zamknie to zakażone na siedem dni. **51.** A gdy zobaczy to zakażone siódmego dnia, że zakażenie szerzy się po szacie czy to na osnowie, czy na wątku, czy na skórze, czy na czymkolwiek, co zostało sporządzone do użytku ze skóry to jest to zaraza trądu jadowitego; to jest nieczyste. **52.** Zatem tą szatę spali czy to osnowę, czy

wątek z wełny, albo lnu, czy jakąkolwiek rzecz skórzaną, która była dotknięta zarazą; gdyż to jest trąd jadowity; to będzie spalone w ogniu. **53.** Zaś gdyby kapłan zobaczył, że zakażenie nie szerzy się na szacie czy to na osnowie, czy na wątku, czy jakiegokolwiek skórzanej rzeczy **54.** wtedy kapłan rozkaże, aby to, co jest dotknięte zarazą wyprano i zamknie je na drugie siedem dni. **55.** A po wypraniu kapłan obejrzy zakażenie a oto zakażenie nie zmieniło swojej barwy i się nie rozszerzyło zatem jest ono nieczyste, spalisz je w ogniu; to jest głębokie wżarcie na wierzchniej, albo na spodniej jego stronie. **56.** Jeśli zaś kapłan zobaczył, że po jego wypraniu, oto zakażenie ściemniało wtedy wydrze je z szaty, albo ze skóry; bądź z osnowy, bądź z wątku. **57.** Gdyby jednak znowu wystąpiło na szacie bądź na osnowie, bądź na wątku, albo na jakiegokolwiek skórzanej rzeczy to jest szerzący się trąd; należy spalić w ogniu to, co jest dotknięte zakażeniem. **58.** A szatę czy to osnowę, czy wątek, czy jakąkolwiek rzecz skórzaną, którą wyprałeś, po czym odeszło od niej zakażenie należy wyprać powtórnie i będzie czystą. **59.** Oto nauka o zarazie trądu na szacie wełnianej, lnianej, bądź na osnowie, bądź na wątku; albo na jakiegokolwiek skórzanej rzeczy czy należy je uznać za czyste, czy za nieczyste.

Rozdział 14

1. Potem WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: **2.** Oto nauka o trędowatym: W dzień jego oczyszczenia będzie przyprowadzony do kapłana. **3.** A kapłan wyjdzie poza obóz i zobaczy, że oto na trędowatym jest uleczona zaraza trądu. **4.** Wtedy kapłan poleci, aby wzięto dla tego, który się oczyszcza, parę żywych, czystych ptaków, cedrowego drzewa, czerwieni oraz izopu; **5.** i kapłan poleci zarżnąć jednego ptaka nad glinianym naczyniem, nad żywą wodą. **6.** Po czym weźmie żywego ptaka, cedrowe drzewo, czerwień i izop, oraz zamoczy to wraz z żywym ptakiem we krwi zarżniętego ptaka, nad żywą wodą. **7.** Nadto siedmiokroć pokropi tego, który się oczyszcza z trądu oraz ogłosi go czystym; a żywego ptaka wypuści na pole. **8.** Potem ten, co się oczyszcza wypierze swoje szaty, ostrzyże wszystkie swoje włosy oraz się umyje wodą i będzie czystym. Więc wejdzie do obozu, lecz zostanie poza swoim namiotem przez siedem dni. **9.** A siódmego dnia ogoli wszystkie swoje włosy swoją głowę, swoją brodę oraz brwi swoich oczu ogoli wszystkie swoje włosy, wypierze swoje szaty oraz umyje wodą swoje ciało i będzie czystym. **10.** Zaś ósmego dnia weźmie dwa zdrowe jagnięta, jedną zdrową roczną owcę i trzy dziesiąte efy przedniej mąki zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów; oraz jeden log oliwy. **11.** A kapłan, który oczyszcza człowieka postawi tego, co się oczyszcza wraz z tymi ofiarami przed WIEKUISTYM, u wejścia do Przybytku Zboru. **12.** Potem kapłan weźmie jedno jagnię i przyniesie je wraz z logiem oliwy na ofiarę pokutną, i przedstawi je jako przedstawienie przed obliczem WIEKUISTEGO. **13.** A jagnię zarżnie na miejscu, gdzie zarzynają ofiarę zagrzeszną i całopalenie na miejscu świętym; bo tak, jak ofiara zagrzeszna i pokutna, należy do kapłana; ona jest świętym świętych. **14.** Kapłan weźmie też nieco krwi z ofiary pokutnej i nałoży na chrząstkę prawego ucha tego, co się oczyszcza; nadto na wielki palec jego prawej ręki oraz na wielki palec jego prawej nogi. **15.** Kapłan weźmie też z loga oliwy i naleje na swoją

lewą dłoń. **16.** Potem kapłan umoczy swój prawy palec w oliwie, która jest na jego lewej dłoni i przed obliczem WIEKUISTEGO siedem razy pokropi oliwą ze swojego palca. **17.** Na miejscu, gdzie znajduje się krew ofiary pokutnej, z resztki oliwy, która jest na jego dłoni kapłan nałoży na chrząstkę prawego ucha tego, co się oczyszcza, na wielki palec jego prawej ręki oraz na wielki palec jego prawej nogi. **18.** A pozostałość z oliwy, która będzie na ręce kapłana, nałoży na głowę tego, co się oczyszcza; zatem kapłan oczyści go przed WIEKUISTYM. **19.** Kapłan spełni także ofiarę zagrzeszną; zatem rozgrzeszy tego, co się oczyszcza z jego nieczystości. Potem zarżnie całopalenie. **20.** I kapłan złoży całopalenie oraz ofiarę z pokarmów na ofiarnicy. Tak kapłan go rozgrzeszy i będzie czystym. **21.** Jeśli jednak ktoś jest biednym i tego nie może zdobyć to niech weźmie jedno jagnię w celu przedstawienia na ofiarę pokutną, aby siebie rozgrzeszyć, oraz na ofiarę z pokarmów jedną dziesiątą część efy przedniej mąki, zaczynionej oliwą i log oliwy. **22.** Nadto dwie synogarlice, albo dwa gołąbki stosownie do swojej zamożności. Jedno z nich będzie na ofiarę zagrzeszną, a drugie na całopalenie. **23.** I przyniesie je do kapłana, przed oblicze WIEKUISTEGO, do wejścia do Przybytku Zboru, w ósmy dzień swojego oczyszczenia. **24.** A kapłan weźmie jagnię ofiary pokutnej oraz log oliwy i przedstawi je jako przedstawienie przed WIEKUISTYM. **25.** Potem zarżnie jagnię na ofiarę pokutną, weźmie nieco krwi ofiary pokutnej i nałoży na chrząstkę prawego ucha tego, co się oczyszcza, na wielki palec jego prawej ręki oraz na wielki palec jego prawej nogi. **26.** Kapłan naleje też oliwy na swoją prawą dłoń. **27.** I oliwą, która będzie na jego dłoni, kapłan siedem razy pokropi swoim prawym palcem przed obliczem WIEKUISTEGO. **28.** Nadto na miejscu, gdzie znajduje się krew ofiary pokutnej, kapłan nałoży z oliwy, która jest na jego dłoni, na chrząstkę prawego ucha tego, co się oczyszcza, na wielki palec jego prawej ręki oraz na wielki palec jego prawej nogi. **29.** A pozostałość z oliwy, która będzie na dłoni kapłana nałoży na głowę tego, co się oczyszcza, aby go oczyścić przed WIEKUISTYM. **30.** Spełni też jedną z synogarlic, albo jednym z gołąbków, na cokolwiek mu wystarczyło. **31.** Jednym z tego, na co go było stać ofiarę zagrzeszną, a drugim całopalenie przy ofierze z pokarmów; i tak rozgrzeszy tego, co się oczyszcza przed obliczem WIEKUISTEGO. **32.** Oto nauka o dotkniętym zarazą trądu, którego nie stać na wyznaczone ofiary w czasie swojego oczyszczenia. **33.** Nadto WIEKUISTY tak powiedział do Mojżesza i do Ahrona: **34.** Kiedy wejdziecie do ziemi Kanaan, którą wam daję we władanie, a dopuszczę zarazę trądu na któryś dom w ziemi waszego władania, **35.** wtedy ten, do którego należy dom, pójdzie i tak powie kapłanowi: W domu ukazała mi się jakby zaraza. **36.** Zaś kapłan zanim sam wejdzie, aby obejrzyć zarazę rozkaże wysprzątać dom, aby się nie zanieczyściło wszystko, co jest w domu; a potem wejdzie, aby obejrzyć dom. **37.** Zatem obejrzy zarazę a oto na ścianach domu jest zaraza, w postaci zielonkawych, bądź czerwonych wyźłobień i na wygląd głębsza niż powierzchnia ściany. **38.** Wtedy kapłan wyjdzie z domu przed drzwi domu i zamknie dom na siedem dni. **39.** I kapłan wróci siódmego dnia oraz obejrzy a oto zaraza rozszerzyła się na ścianach domu. **40.** Wtedy kapłan rozkaże wyłamać kamienie dotknięte zarazą i wyrzucić je poza miasto, na nieczyste miejsce. **41.** A dom każe wokoło oskrobać od wewnątrz; zaś tynk, który zeskrobali, wysypią

poza miasto, na nieczyste miejsce. **42.** Potem wezmą inne kamienie i wstawią je na miejsce owych kamieni; nadto wezmą też inny tynk i otynkują dom. **43.** Ale gdyby zaraza wystąpiła na nowo, czyli po wyłamaniu kamieni, oskrobaniu domu oraz otynkowaniu – znowu rozszerzyła się w domu; **44.** kapłan wejdzie i to obejrzy a oto zaraza rozszerzyła się w domu. Wtedy, w domu jest gryzący trąd, jest on nieczystym. **45.** Zatem rozwałą ten dom, jego kamienie, jego drzewo i cały tynk tego domu, oraz wyniosą poza miasto, na nieczyste miejsce. **46.** A kto wejdzie do tego domu dopóki jest zamknięty będzie nieczystym do wieczora. **47.** A kto by spał w tym domu wypierze swoje szaty; a kto by jadł w tym domu także wypierze swoje szaty. **48.** Zaś jeśli kapłan przyszedł i obejrzał a oto zaraza nie rozszerzyła się w tym domu po jego otynkowaniu wtedy kapłan uzna dom za czysty, ponieważ zaraza minęła. **49.** Zatem weźmie do oczyszczenia domu parę ptaków, drzewa cedrowego, czerwieni oraz izopu; **50.** zarżnie jednego ptaka nad glinianym naczyniem, nad żywą wodą; **51.** weźmie cedrowe drzewo, izop i czerwień wraz z żywym ptakiem oraz zamoczy to we krwi zarżniętego ptaka, w żywej wodzie, i pokropi ten dom siedem razy. **52.** Tak, krwią owego ptaka i żywą wodą dokona przebłagania za ten dom; mianowicie żywym ptakiem, drzewem cedrowym, izopem i czerwienią. **53.** Potem wypuści żywego ptaka na pole, poza miasto. Tak dokona przebłagania za ten dom, więc będzie czystym. **54.** Oto przepis o wszelkim trądzie i strupie. **55.** Także o trądzie na szacie i na domu. **56.** O nabrzmiałości, o przyrzucie, i o plamie. **57.** Aby w porę nauczać, kiedy coś jest nieczyste oraz w porę, kiedy to czyste. Oto nauka o trądzie.

Rozdział 15

1. Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi i Ahronowi, mówiąc: **2.** Powiedzcie synom Izraela i do nich mówcie: Ktokolwiek by miał upławy ze swego ciała to z powodu swojego upławu będzie nieczystym. **3.** Oto jest jego nieczystość podczas jego upławu: Kiedy z jego ciała cieknie jego upław, albo gdy się zatkało jego ciało ze swojego upławu to jest jego nieczystość. **4.** Każda pościel na której leżał dotknięty upławami jest nieczysta; każdy też sprzęt, na którym usiadł jest nieczysty. **5.** A kto by dotknął się jego pościeli wypierze swoje szaty, umyje się wodą i będzie nieczystym do wieczora. **6.** Także kto by usiadł na sprzęcie, na którym siedział dotknięty upławami wypierze swoje szaty, umyje się wodą i będzie nieczystym do wieczora. **7.** I kto się dotknął ciała tego, co jest dotknięty upławami wypierze swoje szaty, umyje się wodą i będzie nieczystym do wieczora. **8.** A gdyby ten, dotknięty upławami plunął na czystego to wypierze on swoje szaty, umyje się wodą i będzie nieczystym do wieczora. **9.** Każde też siodło, na którym jechał ten, co ma upławy jest nieczyste. **10.** A kto się dotknął czegokolwiek, co pod nim było będzie nieczystym do wieczora; a kto by to nosił wypierze swoje szaty, wykąpie się w wodzie i będzie nieczystym do wieczora. **11.** Każdy też, kogo się dotknął ten, co ma upławy nie umyje swoich rąk wodą, ale wypierze swoje szaty, wykąpie się w wodzie i będzie nieczystym do wieczora. **12.** Także gliniane naczynie, którego się dotknie ten, co ma upławy zostanie stłuczone, zaś każde drewniane naczynie zostanie wypłukane w wodzie. **13.** A gdy ten, co ma upławy zostanie oczyszczony ze swych upławów

wtedy odliczy sobie siedem dni od swojego oczyszczenia, wypierze swoje szaty, umyje swoje ciało żywą wodą i będzie czystym. **14.** A ósmego dnia weźmie sobie parę synogarlic, albo parę gołąbków, przyjdzie przed oblicze WIEKUISTEGO do wejścia do Przybytku Zboru i odda je kapłanowi. **15.** A kapłan spełni jednym ofiarę zagrzeszną, a drugim całopalenie; i tak rozgrzeszy go kapłan z jego upławów przed obliczem WIEKUISTEGO. **16.** Także człowiek z którego upłynęło nasienie umyje wodą całe swoje ciało i będzie nieczystym do wieczora. **17.** Każda szata i każda skóra na którą padło nasienie będzie wymyta wodą i zostanie nieczystą do wieczora. **18.** A niewiasta z którą obcował mąż powinna się wykąpać w wodzie i będzie nieczystą do wieczora. **19.** Także niewiasta, która ma upławy i z ciała jej płynie krew przez siedem dni zostanie w swoim wydzielaniu; każdy, kto się jej dotknął będzie nieczysty do wieczora. **20.** Wszystko na czym leżała w swoim wydzielaniu będzie nieczyste; także wszystko na czym siedziała będzie nieczyste. **21.** A kto się dotknął jej łoża wypierze swoje szaty, umyje się wodą i będzie nieczystym do wieczora. **22.** A kto się dotknął jakiegokolwiek sprzętu na którym siedziała wypierze swoje szaty, umyje się wodą i będzie nieczystym do wieczora. **23.** Jeśli cokolwiek było na jej łożu, albo na sprzęcie na którym siedziała i ktoś się tego dotknął, także będzie nieczystym do wieczora. **24.** A gdyby mąż z nią obcował i będzie na nim jej wydzielina będzie nieczystym przez siedem dni, oraz będzie nieczyste każde łoże na którym leżał. **25.** A jeśli niewiasta miała upływ krwi przez wiele dni nie w czasie swojej słabości, albo gdyby miała upływ po swojej słabości to przez cały czas upływu jej nieczystości będzie nieczystą; tak, jak za dni swojej słabości. **26.** Każda pościel na której leżała przez cały czas swojego upływu będzie jak pościel podczas jej słabości; każda rzecz na której siedziała będzie nieczysta jak podczas jej słabości. **27.** A kto się tego dotknie będzie nieczystym; wypierze swoje szaty, wykąpie się w wodzie i będzie nieczystym do wieczora. **28.** A kiedy się oczyści od swoich upławów odliczy sobie siedem dni, a potem będzie czystą. **29.** Zaś ósmego dnia weźmie sobie parę synogarlic, albo parę gołąbków i przyniesie je do kapłana, do wejścia do Przybytku Zboru. **30.** A kapłan spełni jednym ofiarę zagrzeszną i drugim całopalenie; tak ją rozgrzeszy z upławów jej nieczystości przed obliczem WIEKUISTEGO. **31.** Tak będziecie ochraniać synów Izraela od ich nieczystości, aby nie umierali w swojej nieczystości, zanieczyszczając Mój Przybytek, który jest pośród nich. **32.** Oto nauka o tym, który ma upławy i z którego wypływa nasienie, przez co się zanieczyszcza. **33.** Także o cierpiącej w swojej słabości oraz o tym, co wylewa swoje upławy bądź mężczyźnie, bądź niewieście i o mężu, który obcował z nieczystą.

Rozdział 16

1. A po śmierci dwóch synów Ahrona, którzy przystępując przed oblicze WIEKUISTEGO pomarli, WIEKUISTY przemówił do Mojżesza. **2.** WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: Powiesz twojemu bratu Ahronowi, by nie wchodził o każdej porze do świętego miejsca, poza zasłonę, przed wieko, które jest na arce; aby nie umarł, gdy w obłoku będę się objawiał nad wiekiem. **3.** Oto z czym będzie wchodził Ahron do świętego miejsca: Z cielcem na ofiarę zagrzeszną oraz z baranem na całopalenie. **4.** Ubierze się

w świętą, spodnią szatę lnianą, na jego ciele będą też lniane spodnie, opasze się lnianym pasem oraz obwinie się lnianym zawojem; to są święte szaty. Włoży je, kiedy wykąpie swoje ciało w wodzie. **5.** Zaś od synów Izraela weźmie dwa kozły na ofiarę zagrzeszną i jednego barana na całopalenie. **6.** I Ahron przyprowadzi swojego zagrzesznego cielca oraz rozgrzeszy siebie, i swój dom. **7.** Potem weźmie owe dwa kozły i postawi je przed obliczem WIEKUISTEGO, u wejścia do Przybytku Zboru. **8.** I Ahron położy losy na oba kozły; jeden los dla WIEKUISTEGO, a drugi dla Azazela. **9.** I Ahron przyprowadzi kozła, na którego padł los dla WIEKUISTEGO oraz spełni nim zagrzeszną ofiarę. **10.** Zaś kozła, na którego padł los dla Azazela, postawi żywego przed WIEKUISTYM, aby nad nim uzyskać przebłaganie, i puści go do Azazela, na pustynię. **11.** Ahron przyprowadzi także swojego zagrzesznego cielca oraz rozgrzeszy siebie i swój dom, zarzynając zagrzesznego cielca. **12.** Nadto weźmie z ołtarza, który jest przed obliczem WIEKUISTEGO, pełną kadzielnicę rozpalonego węgla oraz pełne swoje garście wonnego kadzidła i wniesie poza zasłonę. **13.** Potem włoży kadzidło na ogień przed WIEKUISTYM, aby wieko na Arce Świadectwa okrył obłok kadzidła i by nie umarł. **14.** Weźmie też nieco krwi cielca i pokropi swym palcem ku wschodowi, w stronę wieka, oraz z tej samej krwi pokropi swoim palcem siedem razy przed wiekiem. **15.** Nadto zarżnie zagrzesznego kozła ludu, wniesie jego krew za zasłonę oraz uczyni z jego krwią tak, jak uczynił z krwią cielca pokropi nią ku wieku i przed wiekiem. **16.** I oczyści święte miejsce z nieczystości synów Izraela oraz z ich wykroczeń we wszystkich ich grzechach. Tak też uczyni z Przybytkiem Zboru, który znajduje się razem z nimi, pośród ich nieczystości. **17.** Ale w Przybytku Zboru niech nie znajduje się żaden człowiek, kiedy arcykapłan będzie wchodził w celu oczyszczenia tego, co święte dopóki nie wyjdzie; tak rozgrzeszy on siebie, swój dom oraz całe zgromadzenie Izraela. **18.** Potem wyjdzie do ołtarza, który jest przed obliczem WIEKUISTEGO i go oczyści; weźmie nieco krwi cielca oraz nieco krwi kozła i nałoży wokoło na narożniki ołtarza. **19.** Nadto swym palcem pokropi go tą krwią siedem razy; więc go oczyści i go uświęci od nieczystości synów Izraela. **20.** A gdy spełni uświęcenie tego, co święte, Przybytku Zboru i ołtarza przyprowadzi żywego kozła. **21.** Potem Ahron położy obie swoje ręce na głowie żywego kozła i będzie nad nim wyznawał wszystkie winy synów Izraela oraz wszystkie ich wykroczenia we wszelkich ich grzechach, i złoży je na głowie kozła, po czym odeśle go przez umyślnego człowieka na pustynię. **22.** Tak ten kozioł poniesie na sobie wszystkie ich winy na pustą ziemię; zatem puści on kozła na pustyni. **23.** A Ahron wejdzie do Przybytku Zboru, złoży lniane szaty, w które się ubrał wchodząc do świętego miejsca, oraz tam je zostawi. **24.** Nadto, na miejscu Świętym, obmyje wodą swoje ciało, włoży swe szaty, wyjdzie i spełni swoje całopalenie oraz całopalenie ludu, rozgrzeszając siebie i lud. **25.** Puści z dymem na ofiarnicy łój zagrzesznej ofiary. **26.** Zaś ten, który zaprowadził kozła do Azazela, wypierze swoje szaty, wykąpie swoje ciało w wodzie, po czym może wejść do obozu. **27.** A zagrzesznego cielca i zagrzesznego kozła, których krew była wniesiona w celu oczyszczenia świętego miejsca wyniosą poza obóz, po czym spalą w ogniu ich skóry, ich mięso oraz ich nieczystość. **28.** A ten, kto je będzie palił wypierze swoje szaty,

wykąpie w wodzie swoje ciało, po czym może wejść do obozu. **29.** Niech to będzie dla was ustawą wieczną: Siódmego miesiąca, dziesiątego dnia tego miesiąca będziecie dręczyć wasze dusze i nie będziecie wykonywali żadnej pracy; tak krajowiec, jak i cudzoziemiec, który pośród was osiadł. **30.** Bowiem w ten dzień was rozgrzeszy, by was uczynić czystymi; macie być czystymi przed obliczem WIEKUISTEGO od wszystkich waszych grzechów. **31.** To jest dla was szabaty szabatu, więc będziecie dręczyć wasze dusze; to jest ustawa wieczna. **32.** Zaś kapłan, który zostanie namaszczone i którego ręce zostaną uppełnomocnione, aby pełnił kapłaństwo zamiast swojego ojca ten będzie rozgrzeszał. Zatem włoży on lniane szaty, szaty święte, **33.** i oczyści Miejsce Przenajświętsze oraz Przybytek Zboru; oczyści ofiarnicę, kapłanów i rozgrzeszy cały lud zgromadzenia. **34.** I niech to będzie dla was ustawa wieczna raz do roku rozgrzeszenie synów Izraela ze wszystkich ich grzechów. Więc uczynił on tak, jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi.

Rozdział 17

1. Nadto WIEKUISTY powiedział tak do Mojżesza: **2.** Oświadcz Ahronowi, jego synom oraz wszystkim synom Izraela i im powiedz: Oto co rozkazał WIEKUISTY, mówiąc: **3.** Jeśli ktokolwiek z domu Izraela zarząnął byka, albo owcę, albo kozę czy to zarząnął w obozie, czy poza obozem **4.** a nie przyprowadził tego do wejścia do Przybytku Zboru, aby złożyć ofiarę WIEKUISTEMU przed Przybytkiem WIEKUISTEGO owemu człowiekowi będzie to poczytane za krew, przelew krwi; człowiek ten będzie wytracony z pośród swojego ludu. **5.** Aby synowie Izraela sprowadzali swoje rzeźne bydło, które chcą zarząnać na otwartym polu; aby je przyprowadzali przed WIEKUISTEGO do wejścia do Przybytku Zboru, do kapłana, oraz zarzynali je jako ofiary opłatne dla WIEKUISTEGO. **6.** A kapłan pokropi krwią ofiarnicę WIEKUISTEGO u wejścia do Przybytku Zboru i puści z dymem tłuszcz na przyjemny zapach dla WIEKUISTEGO. **7.** Aby już nie ofiarowali swojego rzeźnego bydła kosmaczom, za którymi się uganiają. To będzie dla nich długotrwałą ustawą w ich pokoleniach. **8.** Powiesz im także: Jeśli ktoś z domu Izraela, albo z przychodniów, którzy pośród nich mieszkają, przyniósł całopalenie, albo inną ofiarę **9.** a nie przyprowadził jej do wejścia do Przybytku Zboru, aby ją spełnić WIEKUISTEMU ten człowiek wytracony będzie spośród swojego ludu. **10.** I jeśli ktoś z domu Izraela, albo z przychodniów, którzy goszczą pośród nich, spożywał jakąkolwiek krew wtedy zwrócę Moje oblicze na osobę, która spożywa krew i wytracę ją spośród jej ludu. **11.** Gdyż duszą wszelkiej cielesnej natury jest jej krew; a Ja przeznaczyłem ją wam na ofiarnicę, ku rozgrzeszaniu waszych dusz; bowiem to jest ta krew, która rozgrzesza duszę. **12.** Dlatego powiedziałem synom Izraela: Żadna osoba spośród was nie będzie spożywała krwi; ani przychodzień, który mieszka wśród was nie będzie spożywał krwi. **13.** Jeśli ktoś z synów Izraela, albo z przychodniów, którzy mieszkają pośród nich, złowił zwierzynę, albo ptaka, którego można jeść wtedy wytoczy jego krew i pokryje ją ziemią. **14.** Gdyż duszą każdej cielesnej natury jest jej krew; dlatego powiedziałem synom Izraela: Nie wolno wam spożywać krwi żadnej cielesnej

natury, bo duszą każdej cielesnej natury jest jej krew; ktokolwiek by ją spożywał będzie wytracony. **15.** Ktokolwiek by także jadł padlinę, albo ścierwo, tak krajowiec, jak i przychodzień wtedy wypierze swoje szaty, wykąpie się w wodzie i będzie nieczystym do wieczora, a potem będzie czysty. **16.** A jeśli nie wyprał oraz nie umył swojego ciała poniesie swoją winę.

Rozdział 18

1. Nadto WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: **2.** Oświadczysz synom Israela, mówiąc im: Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg. **3.** Nie czyńcie według uczynków ziemi Micraim, w której mieszkaliście, ani nie czyńcie według uczynków ziemi Kanaan, do której was prowadzę, oraz nie postępujcie według ich ustaw. **4.** Wypełniajcie Moje sądy oraz przestrzegajcie Moich ustaw, i według nich postępujcie; Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg. **5.** Zatem przestrzegajcie Moich ustaw i Moich sądów, które gdy człowiek spełnia w nich żyje. Ja jestem WIEKUISTY. **6.** Nikt nie podejdzie do którejkolwiek swojej pokrewnej, aby odkryć jej nagość. Ja jestem WIEKUISTY. **7.** Nie odkrywaj nagości twojego ojca, albo nagości twojej matki; to twoja matka nie odkrywaj jej nagości. **8.** Nie odkrywaj nagości żony twojego ojca; to jest nagością twojego ojca. **9.** Także nagości twojej siostry córki twojego ojca, albo córki twojej matki; urodzonej w domu, albo poza nim nie odkrywaj ich nagości. **10.** Nagości córki twojego syna, albo córki twojej córki nie odkrywaj ich nagości, bowiem to twoja nagość. **11.** Nagości córki żony twojego ojca, urodzonej z twojego ojca nie odkrywaj jej nagości, bowiem to twoja siostra. **12.** Nie odkrywaj nagości siostry twojego ojca; bo to pokrewna twego ojca. **13.** Nie odkrywaj nagości siostry twojej matki; bo to pokrewna twojej matki. **14.** Nie odkrywaj nagości brata twojego ojca oraz do jego żony się nie zbliżaj; to twoja stryjenka. **15.** Nie odkrywaj nagości twojej synowej; to żona twojego syna, nagości jej nie odkrywaj. **16.** Nie odkrywaj nagości żony twojego brata; to nagość twojego brata. **17.** Nie odkrywaj nagości kobiety i jej córki; ani córki jej syna; nie pojmiesz także córki jej córki, byś odkrył ich nagość; to jej pokrewne, zatem to jest sprośnością. **18.** Kobiety wraz z jej siostrą nie pojmiesz w celu ich współzawodnictwa, abyś za jej życia odkrył przy niej jej nagość. **19.** Nie podchodź do kobiety, aby odkryć jej nagość, podczas wydzielania się jej nieczystości. **20.** Nie obcuj z żoną twojego przyjaciela, aby ją zapłodnić i by się nią skalać. **21.** Nie oddawaj z twojego potomstwa na ofiarę Molochowi, byś nie zbezcześcił Imienia twojego Boga; Ja jestem WIEKUISTY. **22.** Nie obcuj z mężczyzną jak z niewiastą; to jest ohydą. **23.** Nie obcuj z żadnym zwierzęciem, aby się nim splugawić; także kobieta niechaj nie stanie przed bydlęciem w celu obcowania; to ohydne. **24.** Nie kalajcie się niczym takim, bo tym wszystkim skalały się ludy, które wyrzucam przed waszym obliczem. **25.** Skalała się ziemia, więc poszukuję na niej jej winy, a ziemia wyrzuca swych mieszkańców. **26.** Zatem wy przestrzegajcie Moich ustaw i Moich sądów, i nie czyńcie żadnych tych ohyd ani krajowiec, ani przychodzień, który pośród was mieszka. **27.** Gdyż wszystkie te ohydy czynili ludzie tej ziemi, którzy byli przed wami, a ziemia była skalaną. **28.** By ziemia nie wyrzuciła i was, gdybyście ją skalali, jak wyrzuciła lud, który jest przed wami. **29.** Bo

ktokolwiek popełni jakąś z tych wszystkich ohyd te dusze, które to popełniają, będą wytracone spośród swojego ludu. **30.** Strzeżcie zatem Mojej przestrogi, aby nie postępować według ohydnych ustaw, w myśl których postępowano przed wami; nie kalajcie się nimi. Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg.

Rozdział 19

1. Potem WIEKUISTY powiedział do Mojżesza, mówiąc: **2.** Oświadcz całemu zborowi synów Izraela i im powiedz: Bądźcie świętymi, bo Ja, WIEKUISTY, wasz Bóg, jestem święty. **3.** Niech każdy boi się swojej matki oraz swojego ojca, oraz przestrzegajcie Moich szabatów; Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg. **4.** Nie zwracajcie się ku bałwanom oraz nie czyńcie sobie litych bogów; Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg. **5.** A gdy zarzniecie ofiarę opłatną dla WIEKUISTEGO zarzynajcie ją w celu uzyskania sobie łaski. **6.** Niech będzie spożytą w dzień waszego ofiarowania i nazajutrz, a co pozostanie do trzeciego dnia – niech będzie spalone w ogniu. **7.** Zaś gdyby ją spożyto trzeciego dnia będzie to obrzydliwością; nie będzie upodobaną. **8.** Kto by ją jadł poniesie swoją winę, bowiem znieważył świętość WIEKUISTEGO; ta dusza będzie wytracona spośród swojego narodu. **9.** A gdy będziecie zżynać zbiory waszej ziemi nie wyżynaj do skraju twojego pola i nie zabieraj pokłosa twojego żniwa. **10.** Także nie obieraj do szczętu twojej winnicy i nie zabieraj tego, co opadło z twojego sadu; zostaw to ubogiemu oraz cudzoziemcowi; Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg. **11.** Nie kradnijcie, nie zapierajcie się i nie oszukujcie jeden drugiego. **12.** Także nie przysięgajcie dla fałszu na Moje Imię, by zelżyć Imię twojego Boga; Ja jestem WIEKUISTY. **13.** Nie uciskaj twojego bliźniego i nie obdzieraj; nie przetrzymuj przez noc do rana, płacy swojego najemnika. **14.** Nie złorzecz głuchemu i nie kładź przeszkody przed ślepym, lecz obawiaj się twego Boga; Ja jestem WIEKUISTY. **15.** Nie czyńcie krzywdy w sądzie; nie uwzględniaj osoby biednego, ani nie uszanuj osoby zamożnego; sądz twojego bliźniego sprawiedliwie. **16.** Nie krąż jako oszczerca pośród twoich pokoleń; nie powstań przeciw krwi twojego bliźniego; Ja jestem WIEKUISTY. **17.** Nie miej w nienawiści twojego brata w twoim sercu; lecz napominać napominaj twego bliźniego, abyś nie ponosił za niego grzechu. **18.** Nie bierz pomsty oraz nie chowaj gniewu za synów twojego narodu; miłuj swojego bliźniego jak siebie samego; Ja jestem WIEKUISTY. **19.** Strzeżcie Moich ustaw. Twojego bydła nie spuszczaaj w różnych rodzajach; twojego pola nie obsiewaj mieszanym gatunkiem i nie ubieraj się w mieszaną szatę z różnorodnej przędzy. **20.** A gdyby pan spał z kobietą i z nią obcował, a ona by była niewolnicą oddaną innemu mężowi, lecz jeszcze nie wykupioną, czy jeszcze nie obdarowaną wolnością niech będzie śledztwo; ale nie będą zabici, bowiem nie była uwolnioną. **21.** Niech więc przyniesie WIEKUISTEMU swoją pokutę do wejścia do Przybytku Zboru barana na ofiarę pokutną. **22.** A kapłan go rozgrzeszy przed obliczem WIEKUISTEGO od jego grzechu, którego się dopuścił pokutnym baranem; więc grzech, którego się dopuścił, będzie mu odpuszczony. **23.** Gdy wejdziecie do ziemi Kanaan i zasadzicie jakiekolwiek drzewo służące do spożywania przez trzy lata nie obrzynajcie jego pędów wraz z jego owocami; pozostaną u was nieobrzęte, nie będą jadane. **24.** Nadto czwartego

roku, cały jego owoc będzie poświęcony na uroczystości dziękczynne WIEKUITEMU. **25.** Zaś piątego roku możecie jadać jego owoce, by rozmnożył wam swój urodzaj; Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg. **26.** Nie jadajcie w obliczu krwi; nie zajmujcie się wróżbiarstwem i czarami. **27.** Nie podstrzygajcie koliście boków waszej głowy i nie psuj końców twojej brody. **28.** Nie czyńcie na waszym ciele nacięć dla osób zmarłych oraz nie nadawajcie sobie nakłuwanych napisów; Ja jestem WIEKUISTY. **29.** Nie kalaj swojej córki poddając ją uprawianiu prostytucji, by ziemia nie stała się srośną oraz nie napelniała się nierządem. **30.** Przestrzegajcie Moich szabatów i czcicie Moje święte miejsce; Ja jestem WIEKUISTY. **31.** Nie zwracajcie się do czarowników i wiedzących, nie chcecie się przez nich kalać; Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg. **32.** Powstań przed sędziwym, uszanuj osobę starca i obawiaj się twego Boga; Ja jestem WIEKUISTY. **33.** A kiedy w waszym kraju zamieszka u ciebie cudzoziemiec nie uciskajcie go. **34.** Cudzoziemiec, który zamieszka przy was, będzie u was jak każdy z krajowców między wami; będziesz go miłował jak siebie samego, ponieważ byliście cudzoziemcami w ziemi Micraim; Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg. **35.** Nie czyńcie krzywdy w sądzie; ani w miarze, ani na wadze, ani na objętości. **36.** Będziecie mieć rzetelne wagi, rzetelną efę oraz rzetelny hin; Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg, który was wyprowadził z ziemi Micraim. **37.** Strzeżcie wszystkich Moich ustaw oraz wszystkich Moich sądów, i je spełniajcie; Ja jestem WIEKUISTY.

Rozdział 20

1. Nadto WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: **2.** Powiesz synom Izraela: Każdy z synów Izraela, albo z cudzoziemców, co zamieszkali w Izraelu, kto odda ze swojego potomstwa Molochowi będzie wydany na śmierć; niech go ukamieniuje okoliczny lud. **3.** I Ja zwrócę Moje gniewne oblicze na tego człowieka oraz wytracę go spośród jego ludu; dlatego, że ze swojego potomstwa dał Molochowi, aby skalać Me święte miejsce oraz znieważać Me święte Imię. **4.** A jeśli okoliczny lud odwróci swoje oczy od człowieka, który odda ze swego potomstwa Molochowi oraz go nie zabije **5.** wtedy Sam zwrócę Moje gniewne oblicze na tego człowieka oraz na jego ród, i go wytracę, oraz wszystkich spośród ich ludu, którzy się za nim sprzeniewierzają, uganiając się za Molochem. **6.** Także na osobę, która zwróciła się do czarownika i wiedzącego, aby się za nimi uganiać Ja zwrócę Moje gniewne oblicze na tą osobę i wytracę ją spośród jej ludu. **7.** Tak więc, uświęcajcie się i bądźcie świętymi, bo Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg. **8.** Strzeżcie Moich ustaw oraz je spełniajcie; Ja jestem WIEKUISTY, który was uświęca. **9.** Ktokolwiek by złorzeczył swojemu ojcu, czy swojej matce wydany będzie na śmierć; złorzeczył swojemu ojcu i swojej matce, zatem jego krew na nim. **10.** A kto zhańbi zameżną kobietę, kto zhańbi żonę swojego bliźniego – obydwójce będą wydani na śmierć; ten, który zhańbił i ta zhańbiona. **11.** Kto będzie obcował z żoną swojego ojca odkrył nagość swojego ojca; obydwójce będą wydani na śmierć, ich krew jest na nich. **12.** Kto będzie obcował ze swą synową obydwójce będą wydani na śmierć; spełnili kazirodztwo, ich krew jest na nich. **13.** Kto będzie obcował z mężczyzną jak z kobietą obydwaj spełnili

ohydę; będą wydani na śmierć, ich krew jest na nich. **14.** Kto pojmie kobietę i jej matkę to jest sprośność; niech spalą ogniem jego i je, aby pośród was nie było sprośności. **15.** Kto złączy się z bydlęciem będzie wydany na śmierć; bydlę także zabijcie. **16.** Również kobietę, która się zbliży do jakiegokolwiek bydlęcia, aby z nim obcować zabijcie kobietę i bydlę; będą wydani na śmierć, ich krew jest na nich. **17.** Kto pojmie swoją siostrę, córkę swojego ojca, albo córkę swojej matki i ujrzy jej nagość, a ona ujrzy jego nagość to jest skażenie; niech będą odcięci w oczach synów swojego ludu; kto odkrył nagość swojej siostry, niechaj poniesie swoją winę. **18.** Kto będzie obcował z żoną podczas jej słabości i odkryje jej nagość to obnażył miejsce jej upływu oraz ona odkryła miejsce upływu swojej krwi obydwójce będą odcięci od swojego ludu. **19.** Nie odkrywaj też nagości siostry twojej matki, czy siostry twojego ojca; jeśli obnaża swoją krewną, niech poniosą swą winę. **20.** Kto będzie obcował ze swą stryjenką odkrył nagość swojego stryja; poniosą swój grzech, umrą bezdzietni. **21.** Kto pojmie żonę swojego brata to jest zakałą; odkrył nagość swojego brata, zostaną bezdzietni. **22.** Tak więc strzeżcie wszystkich Moich ustaw I wszystkich Moich sądów oraz je spełniajcie, aby nie wyrzuciła was ziemia, do której was prowadzę, abyście w niej mieszkali. **23.** Nie postępujcie też według ustaw narodu, który wypędzam przed waszym obliczem; bo to wszystko czynili, więc obrzydziłem ich sobie. **24.** I powiedziałem wam: Wy odziedziczycie ich ziemię; wam ją oddam, abyście ją odziedziczyli; ziemię opływającą mlekiem i miodem; Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg, który was wyróżnił spośród ludów. **25.** Zatem rozróżniajcie pomiędzy bydłem czystym a nieczystym, i między ptactwem nieczystym a czystym, oraz nie splugawiajcie waszych dusz bydłem, ptactwem i czymkolwiek, co się porusza na ziemi, a które wyróżniłem, by je dla was uznać za nieczyste. **26.** Będziecie Mi świętymi, bo Ja, WIEKUISTY, jestem święty; i wyróżniłem was spośród ludów, abyście byli Moimi. **27.** Mąż, czy niewiasta, jeśli będzie u nich wieszczbiarstwo, albo pytanie duchów będą wydani na śmierć; ukamienują ich kamieniami, ich krew jest na nich.

Rozdział 21

1. Nadto WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: Oświadczyć kapłanom, synom Ahrona, mówiąc: Niech się nikt z was nie zanieczyści przy osobie zmarłej, wśród swoich współplemieńców. **2.** Tylko przy najbliższym swoim krewnym przy matce, ojcu, przy synu, córce i swoim bracie. **3.** Także przy swojej siostrze, najbliższej sobie dziewicy, która nie była zamężną przy niej może się zanieczyścić. **4.** Jako przełożony nikt się nie zanieczyści wśród swoich współplemieńców, aby siebie znieważyć. **5.** Nie będą wystrzygali łysiny na swojej głowie, nie będą golić boków swojej brody oraz nie uczynią nacięć na swoim ciele. **6.** Będą świętymi dla swojego Boga i nie znieważą Imienia swojego Boga; bowiem oni przynoszą ogniowe ofiary dla WIEKUISTEGO, chleb swojego Boga; dlatego powinni być świętymi. **7.** Niech nie poślubią kobiety rozpustnej, czy zniesławionej; także nie wolno im pojąć kobiety porzuconej przez męża, gdyż każdy z nich jest świętym dla swego Boga. **8.** Tak też zachowuj go w świętości, gdyż

on przynosi chleb twojego Boga; będzie u ciebie świętym, bo Ja, WIEKUISTY, Ten, który was uświęca, jestem święty. **9.** A gdyby córka kapłana zhańbiła się prostytutką zhańbiła swojego ojca; będzie spalona ogniem. **10.** Także kapłan, najwyższy ze swoich braci, na którego głowę wylany jest olej namaszczenia i któremu uppełnomocniono dłoń, by wkładał szaty nie obnaży swojej głowy oraz nie rozedrze swych szat. **11.** I do żadnych zmarłych osób nie podejdzie; nie zanieczyści się przy swoim ojcu ani przy swojej matce. **12.** Nadto nie wyjdzie ze świętego miejsca, nie znieważy sanktuarium swojego Boga; gdyż na nim jest uświęcenie olejem namaszczenia jego Boga; Ja jestem WIEKUISTY. **13.** Niech pojmie kobietę w jej dziewiczości. **14.** Wdowy, rozwódki, albo zniesławionej, albo prostytutki żadnej z tych kobiet nie pojmie; tylko pojmie sobie za żonę dziewicę ze swoich współplemieńców, **15.** aby nie sponiewierał swojego nasienia pośród swych współplemieńców; bowiem Ja jestem WIEKUISTY, który go uświęcam. **16.** Nadto WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: **17.** Oświadczyć Ahronowi, mówiąc: Nikt z twojego potomstwa, który byłby ułomnym w ich pokoleniach, niech nie podchodzi, by przynosić chleb swego Boga. **18.** Gdyż żaden mąż, który byłby ułomnym nie powinien podchodzić; ani ślepy, ani chromy, ani płaskonosy, ani potworny. **19.** Ani taki, który by miał złamaną nogę, albo złamaną rękę. **20.** Ani garbaty, ani suchotnik, ani z bielmem na oku, ani krostowaty, ani strupowaty, ani z uszkodzonym jądrem. **21.** Żaden z potomstwa kapłana Ahrona, który byłby ułomnym niechaj nie podchodzi, by przynosić ogniowe ofiary WIEKUISTEMU; jest on ułomnym, nie podejdzie, by przynosić chleb swojego Boga. **22.** Jednak może jadać chleb swojego Boga, zarówno z rzeczy najświętszych, jak i świętych. **23.** Niemniej nie wejdzie za zasłonę oraz nie podejdzie do ofiarnicy, bo na nim spoczywa wada; niech nie znieważy Moich świętości, bo Ja, WIEKUISTY, je uświęcam. **24.** Więc Mojżesz powiedział to Ahronowi, jego synom oraz wszystkim synom Izraela.

Rozdział 22

1. Nadto WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: **2.** Powiedz Ahronowi i jego synom, aby się powstrzymywali od świętych darów synów Izraela oraz nie znieważali Mojego świętego Imienia w tym, co oni Mi poświęcają; Ja jestem WIEKUISTY. **3.** Powiedz im: Ktokolwiek z całego waszego potomstwa, podszedłby do świętości, które synowie Izraela poświęcają WIEKUISTEMU, kiedy na nim spoczywa jego nieczystość ta dusza będzie wytrąconą sprzed Mojego oblicza; Ja jestem WIEKUISTY. **4.** Ktokolwiek z synów Ahrona byłby trędowatym, albo cierpiącym na upławy nie będzie spożywał świętości, dopóki się nie oczyści. Kto by dotknął się kogokolwiek, kto został zanieczyszczony przez zmarłego, albo człowieka z którego wypływa nasienie; **5.** także kto by się dotknął jakiegokolwiek gada, przez którego by się splugawił, albo człowieka, przez którego by się zanieczyścił, jakakolwiek by była jego nieczystość **6.** ten, który się go dotknął będzie nieczystym do wieczora, zatem nie będzie spożywał ze świętości, dopóki nie wykąpie swojego ciała w wodzie. **7.** A po zachodzie słońca będzie czystym; potem może spożywać ze świętości, gdyż to jest jego pożywienie. **8.** Nie będzie jadał padliny, ani

ścierwa, aby się tym nie skalał; Ja jestem WIEKUISTY. **9.** Zatem niech przestrzegają Mojego ostrzeżenia, by przez nie nie ponieśli grzechu oraz w nim nie pomarli, kiedy je znieważą; Ja jestem WIEKUISTY, który ich uświęcam. **10.** Żaden postronny nie będzie jadał świętości; ani zamieszkały u kapłana, ani najemnik nie będzie jadał świętości. **11.** Zaś jeśli kapłan nabył człowieka, jako nabytek za swe pieniądze to ten je może jadać; także zrodzeni w jego domu mogą jadać jego chleb. **12.** A gdyby córka kapłana wyszła za postronnego męża wtedy ona nie będzie jadać podniesionych świętości. **13.** Jednak gdyby córka kapłana została wdową, albo rozwódką, nie miała dzieci oraz wróciła do domu swojego ojca, taka jak była w jej młodości wtedy może jadać z chleba swojego ojca; żaden jednak postronny nie będzie z niego jadał. **14.** A jeśli ktoś spożył świętość przez pomyłkę nadda do tego piątą część i zwróci świętość kapłanowi. **15.** Tak więc, niechaj kapłani nie znieważają świętości synów Izraela, które podnoszą WIEKUITEMU, **16.** oraz nie sprowadzają na siebie winy za występki, gdyby w nieczystym stanie jadal ich świętości; bo Ja jestem WIEKUISTY, który je uświęca. **17.** Nadto WIEKUISTY powiedział tak do Mojżesza: **18.** Oświadczyć Ahronowi, jego synom i wszystkim synom Izraela, mówiąc im: Jeśli ktokolwiek z domu Izraela, albo z cudzoziemców w Izraelu, przyniesie swoją ofiarę czy jako wynik ślubu, czy jako ich dobrowolną ofiarę, którą przynoszą WIEKUITEMU na całopalenie **19.** to aby uzyskać dla was upodobanie, niech ona będzie zdrową, samcem z rogacizny, owiec, albo z kóz. **20.** Nie będziecie przynosili tego, co ma na sobie wadę, bo to nie uzyska dla was upodobania. **21.** A jeśli ktoś przyniesie WIEKUITEMU ofiarę opłatną i przeznaczy ją na spełnienie ślubu, albo na dobrowolny dar z rogacizny, czy z trzody to powinna być zdrowa, aby była przyjemną; nie będzie na niej żadnej wady. **22.** Ślepego, ułomnego, okaleczonego, pokrytego wrzodami, krostami, czy strupami nie przynosić WIEKUITEMU, ani nie składajcie ich na ofiarnicy, na ogniową ofiarę dla WIEKUISTEGO. **23.** Możesz przynieść potwornego, albo skarłowaciałego byka, czy jagnię jako ofiarę dobrowolną ale jako ofiara ślubu nie będzie to przyjęte. **24.** Także tego zwierzęcia, które by miało zgniecione, rozbite, oderwane, albo wyrżnięte jądro nie przynosić WIEKUITEMU, oraz nie uczynicie tego na waszej ziemi. **25.** Również z ręki cudzoziemca nie będziecie przynosili z tych wszystkich, w darze waszemu Bogu bo jest na nich okaleczenie, mają wadę, nie będą od was przyjęte z upodobaniem. **26.** Nadto WIEKUISTY powiedział tak do Mojżesza: **27.** Gdy się urodzi cielę, jagnię, albo koźlę niech zostanie siedem dni przy swojej matce; zaś od ósmego dnia i potem może być przyjęte na ogniową ofiarę dla WIEKUISTEGO. **28.** Byka, albo owcy, nie zarżniesz jednego dnia wraz z jego płodem. **29.** A gdy zarżniesz ofiarę dziękczynienia dla WIEKUISTEGO, to zarzynajcie ją w celu uzyskania sobie upodobania. **30.** Niech będzie spożyta tego samego dnia; nie zostawicie z niej nic do rana; Ja jestem WIEKUISTY. **31.** Tak więc strzeżcie Moich przykazań oraz je spełniajcie; Ja jestem WIEKUISTY. **32.** Nie znieważajcie Mojego świętego Imienia, bym był święcony wśród synów Izraela; Ja jestem WIEKUISTY, który was uświęcam; **33.** który was wyprowadził z ziemi Micraim, abym był waszym Bogiem; Ja, WIEKUISTY.

Rozdział 23

1. Nadto WIEKUISTY powiedział tak do Mojżesza: 2. Oświadczy synom Izraela, mówiąc im: To są uroczystości WIEKUISTEGO, w których będziecie obwieszczać świąteczne zgromadzenia. Oto Moje uroczystości. 3. Sześć dni będzie wykonywana robota, a dnia siódmego jest szabat wielki odpoczynek, świąteczne zgromadzenie. Żadnej roboty nie wykonujcie. To jest szabat WIEKUISTEGO we wszystkich waszych siedzibach. 4. Oto uroczystości WIEKUISTEGO świąteczne zgromadzenia, które macie obwieszczać w swoim czasie. 5. Pierwszego miesiąca, czternastego dnia tego miesiąca, pomiędzy wieczorami Pesach WIEKUISTEGO. 6. Piętnastego dnia tego miesiąca Święto Przaśników dla WIEKUISTEGO. Przez siedem dni będziecie jadać przaśniki. 7. Pierwszego dnia będzie u was świąteczne zgromadzenie. Nie wykonujcie żadnej uciążliwej pracy. 8. Przez siedem dni składajcie ofiary ogniowe WIEKUISTEMU; zaś siódmego dnia będzie świąteczne zgromadzenie; nie wykonujcie żadnej uciążliwej pracy. 9. Nadto WIEKUISTY powiedział tak do Mojżesza: 10. Oświadczy synom Izraela, mówiąc im: Gdy wejdziecie do ziemi, którą wam oddaję i będziecie żyzną jej plon wtedy przyniesiecie do kapłana snop z pierwocin waszego plonu. 11. A on przedstawi ten snop przed obliczem WIEKUISTEGO, aby uzyskać dla was upodobanie. Kapłan przedstawi go nazajutrz, po święcie. 12. Zaś wy, w dzień przedstawienia przez was snopa, przygotujcie na całopalenie dla WIEKUISTEGO zdrowe, roczne jagnię. 13. A przy tym jego ofiarę z pokarmów dwie dziesiąte efy przedniej mąki, zaczynionej oliwą, na ogniową ofiarę WIEKUISTEMU, na przyjemny zapach; oraz do niej czwartą część hinu wina jako zalewkę. 14. Nie będziecie jadalі żadnego chleba, prażonych ziaren oraz świeżych owoców aż po dzień, w którym przyniesiecie ofiarę waszemu Bogu; to jest wieczna ustawa w waszych pokoleniach, we wszystkich waszych siedzibach. 15. Także będziecie sobie liczyć siedem tygodni od drugiego dnia święta; od dnia, w którym przynieśliście snop przedstawienia; powinny być pełne 16. aż do dnia następującego po siódmym tygodniu. Odliczycie pięćdziesiąt dni i wtedy złożycie WIEKUISTEMU nową ofiarę z pokarmów. 17. Z waszych siedzib przyniesiecie dwa chleby przedstawienia; będą one z dwóch dziesiątych efy przedniej mąki i powinny być upieczone z kwasem. To są pierwociny dla WIEKUISTEGO. 18. Nadto przyniesiecie z tym chlebem siedem zdrowych, rocznych jagniąt, jednego cielca i dwa barany; będą one całopaleniem dla WIEKUISTEGO, wraz z ich ofiarą z pokarmów oraz ich zalewkami. To jest ogniowa ofiara na przyjemny zapach dla WIEKUISTEGO. 19. Przygotujcie też jednego kozła na ofiarę zagrzeszną oraz dwa roczne jagnięta na ofiarę opłatną. 20. A kapłan przedstawi je wraz z chlebami pierwocin, jako przedstawienie przed WIEKUISTYM, wraz z dwoma jagniętami; będzie to dla kapłana, jako poświęcone WIEKUISTEMU. 21. Nadto ogłosicie tego dnia, aby było u was świąteczne zgromadzenie; żadnej uciążliwej roboty nie wykonujcie; to jest wieczna ustawa w waszych pokoleniach i we wszystkich waszych siedzibach. 22. A gdy będziecie żyzną zboże waszej ziemi nie wyżyń do skrajów twojego pola i nie zabieraj pokłosa twojego żniwa zostaw je ubogiemu oraz cudzoziemcowi; Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg. 23. Nadto WIEKUISTY powiedział do Mojżesza:

24. Oświadczy synom Izraela, mówiąc: Siódmego miesiąca, pierwszego dnia tego miesiąca, będzie u was uroczyste święto Przypomnienie Trąbą, świąteczne zgromadzenie. **25.** Nie wykonujcie żadnej uciążliwej roboty oraz składajcie ofiarę ogniową WIEKUITEMU. **26.** WIEKUISTY również powiedział tak do Mojżesza: **27.** Jednak dziesiątego dnia tego siódmego miesiąca jest Dzień Przebaczenia, a u was będzie świąteczne zgromadzenie; będziecie udręczać wasze dusze oraz złożycie ogniową ofiarę WIEKUITEMU. **28.** W ten dzień nie będziecie wykonywali żadnej pracy; bo to jest Dzień Pojednania, by uzyskać dla was przebaczenie przed obliczem WIEKUISTEGO, waszego Boga. **29.** A wszelka dusza, która nie będzie się udręczała tego dnia niech będzie wytraconą ze swego ludu. **30.** Wszelką też osobę, która by wykonała jakąkolwiek robotę w ten dzień tę duszę wytracę spośród jej ludu. **31.** Nie wykonujcie żadnej pracy; to jest wieczna ustawa w waszych pokoleniach i we wszystkich waszych siedzibach. **32.** Szabat to u was wielki odpoczynek, więc będziecie udręczać wasze dusze; dziewiątego dnia tego miesiąca, wieczorem, od wieczora do wieczora będziecie święcić wasz szabat. **33.** Nadto WIEKUISTY powiedział tak do Mojżesza: **34.** Oświadczy synom Izraela, mówiąc: Od piętnastego dnia tego siódmego miesiąca będzie przez siedem dni Święto Szałasów dla WIEKUISTEGO. **35.** Pierwszego dnia ma być świąteczne zgromadzenie; nie będziecie wykonywać żadnej uciążliwej pracy. **36.** Przez siedem dni będziecie składać WIEKUITEMU ofiary ogniowe; a ósmego dnia będzie u was Świąteczne Zgromadzenie, więc złożycie ogniową ofiarę WIEKUITEMU; to będzie świętowanie nie wykonacie żadnej uciążliwej pracy. **37.** Oto są uroczystości WIEKUISTEGO, w których będziecie obwieszczać świąteczne zgromadzenie, aby składać ofiary ogniowe WIEKUITEMU całopalenia, ofiary z pokarmów, ofiary bite i zalewki każdą w swój dzień. **38.** Oprócz szabatów WIEKUISTEGO, oprócz waszych darów, oprócz wszystkich waszych ofiar ślubnych i oprócz wszystkich waszych dobrowolnych podarków, które będziecie składać WIEKUITEMU. **39.** Jednak piętnastego dnia siódmego miesiąca, kiedy zbierzecie plon ziemi, będziecie obchodzić przez siedem dni uroczystość dla WIEKUISTEGO; pierwszego dnia jest uroczyste święto oraz ósmego dnia jest uroczyste święto. **40.** Pierwszego dnia weźmiecie sobie także owoc drzewa hadar, palmowe pąki, gałązki rozłożystego drzewa oraz poprzeczne wierzby i przez siedem dni weselcie się przed WIEKUISTYM, waszym Bogiem. **41.** Przez siedem dni w roku tak będziecie obchodzić to święto WIEKUISTEGO; to jest wieczna ustawa w waszych pokoleniach. Będziecie je obchodzić siódmego miesiąca. **42.** Przez siedem dni będziecie mieszkać w szałasach; każdy krajowiec w Izraelu będzie mieszkał w szałasach, **43.** aby wasze pokolenia wiedziały, że w szałasach osadziłem synów Izraela, gdy ich wyprowadziłem z ziemi Micraim; Ja, WIEKUISTY, wasz Bóg. **44.** A Mojżesz ogłosił synom Izraela uroczystości WIEKUISTEGO.

Rozdział 24

1. Nadto WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: **2.** Rozkaż synom Izraela, aby do oświeclania przynosili ci oliwy z oliwnika – czystej i wytłoczonej; w celu ustawicznego palenia światła. **3.** Ahron będzie je stale

ustawiał przed obliczem WIEKUISTEGO w Przybytku Zboru, na zewnątrz zasłony Arki Świadcstwa, od wieczora aż do rana; to jest długotrwała ustawa w waszym potomstwie. **4.** Stale ma ustawiać lampy na szczerozłotym świeczniku przed obliczem WIEKUISTEGO. **5.** Weźmiesz także przedniej mąki oraz upieczesz z niej dwanaście kołaczy każdy kołacz będzie z dwóch dziesiątych efy. **6.** I ułożysz je przed obliczem WIEKUISTEGO w dwa rzędy, po sześć w rzędzie, na szczerozłotym stole. **7.** Na każdy rząd nałożysz także czystego kadzidła i będzie to przy chlebie ofiarą wspomnienia, ofiarą ogniovą dla WIEKUISTEGO. **8.** Zawsze, w każdy szabat należy je układać przed WIEKUISTYM od synów Izraela, jako przymierze na długi czas. **9.** I będzie to dla Ahrona oraz dla jego synów; a będą to jadać w miejscu świętym, gdyż to jest dla niego długotrwałą ustawą, świętym świętych z ogniovych ofiar WIEKUISTEGO. **10.** Wtedy, między synami izraelskimi, wystąpił syn izraelskiej niewiasty, który był jednak synem micrejskiego męża i pokłócili się w obozie syn owej izraelskiej niewiasty z izraelskim mężem. **11.** A syn owej izraelskiej niewiasty złorzeczył Imieniu Boga oraz bluźnił. Zatem sprowadzili go do Mojżesza. A imię jego matki to Szelomith córka Dybrego z pokolenia Dana. **12.** Więc poddali go pod straż, dopóki im nie oznajmią, stosownie do orzeczenia WIEKUISTEGO. **13.** Wtedy WIEKUISTY powiedział tak do Mojżesza: **14.** Wyprowadź tego bluźniercę poza obóz i niech wszyscy, którzy to słyszeli, włożą na jego głowę swoje ręce, po czym niech go ukamieniuje cały zbór. **15.** Zaś synom Izraela powiesz tak: Ktokolwiek by bluźnił swojemu Bogu poniesie swój grzech. **16.** A kto by złorzeczył Imieniu WIEKUISTEGO będzie wydany na śmierć; kamienując ukamieniuje go cały zbór, tak cudzoziemiec, jak i krajowiec. Gdyby złorzeczył Imieniu Boga będzie wydany na śmierć. **17.** Kto by też zabił jakąkolwiek istotę ludzką będzie wydany na śmierć. **18.** A kto by zabił bydlę zapłaci za nie; względnie odda bydlę za bydlę. **19.** Kto by przyprawił o kalectwo swojego bliźniego jak uczynił, niech mu się stanie. **20.** Złamanie za złamanie, oko za oko, ząb za ząb; tak jak on zadał kalectwo człowiekowi tak i jemu niech będzie zadane. **21.** Zatem tak: Kto zabił bydlę zapłaci za nie, a kto by zabił człowieka będzie wydany na śmierć. **22.** Prawo u was ma być jednakowe; cudzoziemiec będzie jak krajowiec; bo Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg. **23.** A Mojżesz powiedział to synom Izraela; więc bluźniercę wyprowadzili poza obóz i ukamienowali go kamieniami. Synowie Izraela uczynili tak, jak WIEKUISTY przykazał Mojżeszowi.

Rozdział 25

1. Nadto przy górze Synaj WIEKUISTY powiedział Mojżeszowi: **2.** Oświadcz synom Izraela, mówiąc: Gdy wejdziecie do ziemi, którą wam oddaję wtedy ziemia ma obchodzić szabat WIEKUISTEGO. **3.** Przez sześć lat obsiewaj twoje pole i przez sześć lat obrzynaj twoją winnicę oraz zbieraj jej plony. **4.** Ale siódmego roku będzie odpoczynek wielki odpoczynek dla ziemi, szabat WIEKUISTEGO. Nie będziesz obsiewał twojego pola, ani obrzywał twej winnicy. **5.** Nie żżynaj samorodnego plonu swojego zniwa i nie zbieraj nieobrzętych gron twojej winorośli; niech ziemia ma rok wypoczynku. **6.** Zaś plon ziemi, tej, która będzie w odpocznieniu, zostanie wam na pokarm tobie, twojemu słudze, twojej

służebnicy, twojemu najemnikowi oraz twojemu przesiedleńcowi, który mieszka przy tobie. **7.** Także twojemu bydłu oraz zwierzętom, które są na twej ziemi niech im służy za pokarm cały plon. **8.** Potem naliczysz sobie siedem tygodni lat siedmiokroć po siedem lat aby czas tygodni naliczył ci liczbę czterdziestu dziewięciu lat. **9.** A siódmego miesiąca, dziesiątego dnia tego miesiąca, każesz zadać w róg; w Dzień Przebaczenia każecie zadać w róg na całą waszej ziemi. **10.** Nadto poświęcicie rok pięćdziesiąty i ogłosicie na ziemi świętej wolność dla wszystkich jej mieszkańców. Będzie on dla was jubileuszem; więc wróćcie każdy wróci do swojej posiadłości i każdy do swej rodziny. **11.** Rok Pięćdziesiąty ma być dla was jubileuszem. Nie siejcie w nim, nie żżynajcie samorodnego plonu, ani nie zbierajcie w nim nieobrzątych winorośli. **12.** Bo jest jubileuszem, będzie wam święty; jego plon będziecie spożywać wprost z pola. **13.** W tym to Roku Jubileuszowym wróćcie każdy do swojej posiadłości. **14.** A gdy będziesz sprzedawał pole swojemu bliźniemu, albo je kupował od twojego bliźniego nie oszukujcie jeden drugiego. **15.** Kupisz od twojego bliźniego według liczby lat po jubileuszu; a on tobie sprzeda według liczby lat plonów. **16.** W miarę powiększania się tych lat powiększysz mu cenę; a w miarę zmniejszania się tych lat umniejszysz mu cenę, bo on tobie sprzedaje liczbę plonów. **17.** Także nie oszukujcie jeden drugiego lecz obawiaj się twojego Boga; gdyż Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg. **18.** A gdy będziecie wykonywali Moje ustawy oraz przestrzegali Moich sądów spełniając je, zamieszkacie bezpiecznie na ziemi. **19.** A ziemia wyda swój owoc, zatem będziecie spożywać do syta i zamieszkacie na niej bezpiecznie. **20.** A gdybyście powiedzieli: Co my mamy jeść siódmego roku? Przecież nie będziemy siali, ani zbierali naszych plonów. **21.** Oto w szóstym roku ześlę wam błogosławieństwo, by przyniósł plon na trzy lata. **22.** Zatem będziecie siali ósmego roku, a do dziewiątego roku będziecie jeść z poprzedniego plonu. Dopóki nie przyjdzie jego plon będziecie jadać poprzedni. **23.** Zaś ziemia nie będzie sprzedawana na wieczność; bowiem ziemia jest Moją; jesteście u Mnie przesiedleńcami i przyrodnymi. **24.** Na całą ziemi waszego władania dawajcie wyzwolenie dla ziemi. **25.** Gdyby podupadł twój brat i sprzedał coś ze swojej posiadłości wtedy przyjdzie jego najbliższy mu krewny oraz wykupi to, co sprzedał jego brat. **26.** Zaś jeśli by ktoś nie miał takiego, co wyzwala, a mogłaby to osiągnąć jego ręka oraz starczało mu na wykup **27.** to niech odliczy lata od swojej sprzedaży i spłaci pozostałość temu, któremu sprzedał. Tak wróci do swojej posiadłości. **28.** Jednak gdyby go nie było na tyle stać, aby mógł spłacić wtedy niech przedmiot sprzedaży pozostanie w ręku nabywcy do Roku Jubileuszowego; ale w Roku Jubileuszowym ustąpi, a on wróci do swojej posiadłości. **29.** Jeśli ktoś sprzedał dom mieszkalny w mieście otoczonym murem to służy mu prawo wykupu do upływu roku od sprzedaży; w przeciągu roku służy mu prawo wykupu. **30.** A gdyby nie został wykupiony do końca całego roku wtedy ów dom w mieście otoczonym murem, pozostanie na zawsze, dziedzicznie przy swym nabywcy; nie wróci w jubileuszu. **31.** Ale domy we wsiach nie otoczonych murem, będą uznawane na równi z polem ziemi; służy im prawo wykupu oraz wyzwalają się w jubileuszu. **32.** Także miasta Lewitów oraz domy w ich dziedziczonych miastach. Lewitom w każdym czasie służy prawo wykupu. **33.** A cokolwiek wykupiono u Lewitów, także wyzwala

się w jubileuszu czy to sprzedany dom, czy też miejska posiadłość; gdyż domy miast lewickich to ich własność wśród synów Izraela. **34.** Również pole w obwodzie ich miast nie może być sprzedawane, gdyż to jest ich długotrwałe dziedzictwo. **35.** Gdyby twój brat podupadł i zachwiała się jego dłoń przy tobie podeprzyj go; czy to przychodnia, czy osiadłego niechaj przy tobie żyje. **36.** Nie bierz od niego lichwy, ani przyrostu, aby twój brat mógł żyć przy tobie oraz bój się twojego Boga. **37.** Twoich pieniędzy nie dawaj mu na lichwę, a twej żywności nie dawaj mu dla przyrostu. **38.** Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg, który was wyprowadził z ziemi Micraim, aby oddać wam ziemię Kanaan oraz być dla was Bogiem. **39.** Jeśli twój brat podupadł przy tobie oraz ci się zaprzedał nie obarczaj go niewolniczą służbą. **40.** Niech będzie przy tobie jako najemnik i jako przesiedleńiec; niechaj u ciebie służy aż do Roku Jubileuszowego. **41.** A wtedy odejdzie od ciebie on oraz z nim jego dzieci, i wróci do swojej rodziny i do dziedzictwa swoich ojców. **42.** Bowiem Moi słudzy ci, których wyprowadziłem z ziemi Micraim nie będą sprzedawani, jak się sprzedaje niewolników. **43.** Nie władać nim z surowością, ale bój się twojego Boga. **44.** Lecz możesz mieć niewolnika i twoją niewolnicę z narodów, które mieszkają wokół was; od nich możecie kupować niewolnika i niewolnicę. **45.** Możecie także kupować spośród dzieci przesiedleńców, którzy przy was mieszkają oraz z ich plemienia, które u was mieszka, które zrodzili na waszej ziemi; oni także mogą być waszą własnością. **46.** A po was, możecie ich przekazywać w dziedzictwie waszym synom, aby ich posiadali na własność; możecie się nimi posługiwać na zawsze. Ale nad waszymi braćmi, synami Izraela niech jeden nad drugim nie włada z surowością. **47.** A gdyby przychodzić, lub przesiedleńiec doszedł przy tobie do zamożności, a podupadł przy nim twój brat i zaprzedał się u ciebie przychodniowi, przesiedleńcowi, czy potomkowi ze szczepu przychodnia **48.** to po sprzedaniu się służy mu prawo wykupu; wykupi go którykolwiek z jego braci. **49.** Czy to jego stryj, czy wykupi go syn jego stryja, czy też wykupi go któryś z bliższych krewnych jego rodziny; lub gdyby go było na to stać sam się wykupi. **50.** Niech się rozliczy ze swoim nabywcą od roku, w którym mu się zaprzedał do Roku Jubileuszowego, by pieniądze za które się zaprzedał zostały mu zwrócone według liczby brakujących lat; niech będzie u niego jako czasowy najemnik. **51.** A jeśli zostało jeszcze wiele lat w stosunku do nich zwróci swój okup, z pieniędzy, za które był kupiony. **52.** A jeżeli do Roku Jubileuszowego zostało mało lat to niech mu je także zaliczy; niech zwróci swój okup w stosunku do swoich lat. **53.** Niech będzie u niego jako czasowy najemnik; nie będzie nim surowo władał w Moich oczach. **54.** A gdyby nie był wykupiony w ten sposób, wtedy odejdzie sam w Roku Jubileuszowym, a z nim jego dzieci. **55.** Gdyż synowie Izraela są Moimi sługami; tymi, których wyprowadziłem z ziemi Micraim. Ja, WIEKUISTY, wasz Bóg.

Rozdział 26

1. Nie róbcie sobie bałwanów, ani litych bożków, nie stawiajcie sobie posągów, ani nie kładźcie rytých kamieni na waszej ziemi, by się przed nimi korzyć; gdyż Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg.

2. Przestrzegajcie Moich szabatów i czcijcie Moje święte miejsce; Ja jestem WIEKUISTY. **3.** Jeśli będziecie postępować według Moich ustaw, przestrzegać Moich przykazań i je pełnić **4.** wtedy dam wam deszcz w swoim czasie; ziemia wyda swój plon, a drzewo polne wyda swój owoc. **5.** I starczy wam młócki do winobrania, a winobrania do wysiewu; będziecie spożywać swój chleb do syta i zamieszkacie bezpiecznie na waszej ziemi. **6.** Ustanowię pokój na ziemi świętej, więc będziecie spożywać i nikt was nie wystraszy. Także wypłenię z ziemi świętej dzikie zwierzęta, a miecz nie przejdzie po waszej ziemi. **7.** Ścigać będziecie waszych wrogów i padną przed wami od miecza. **8.** Pięciu z was będzie ścigać stu, a stu z was będzie ścigać dziesięć tysięcy; i wasi wrogowie padną przed wami od miecza. **9.** Bo zwrócę się ku wam i was rozplenię, i was rozmnożę, oraz utwierdzę z wami moje przymierze. **10.** Będziecie więc spożywać stare zboże, leżące przez dłuższy czas, a dawne będziecie wyprzątać dla nowych zbiorów. **11.** Także ustanowię wśród was Mój Przybytek, a Moja osoba was nie odtrąci. **12.** Ustawicznie będę pośród was chodził i będę wam Bogiem, a wy będziecie Mi ludem. **13.** Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg, który was wyprowadził z ziemi Micrejczyków, abyście nie zostali ich niewolnikami; skruszyłem sworznie waszego jarzma oraz prowadziłem was z podniesionym czołem. **14.** Zaś jeżeli Mnie nie usłuchacie i nie będziecie pełnili wszystkich tych przykazań; **15.** jeśli wzgardzicie Moimi ustawami, a Moje sądy odtrąci wasza dusza, aby naruszając Moje przymierze nie pełnić wszystkich Moich przykazań; **16.** wtedy i Ja wam to uczynię: Sprowadzę na was trwogę, wycieńczenie i gorączkę, które pożerają oczy, a duszę czynią omdlałą. Nadaremnie będziecie siał wasze nasiona, bo spożyją je wasi wrogowie. **17.** Moje oblicze zwrócę przeciwko wam, zatem będziecie porażeni przez waszych wrogów, a wasi nieprzyjaciele będą wami władać; będziecie uciekali, choć nikt was nie będzie ścigał. **18.** A jeśli Mnie nie posłuchacie mimo tego tym silniej, siedmiokroć będę was karał za wasze grzechy. **19.** Złamię wyniosłość waszej mocy, wasze niebo uczynię jak żelazo, a waszą ziemię jak kruszec. **20.** Więc daremnie będzie się wyczerpywać wasza siła, bo wasza ziemia nie wyda plonu, zaś drzewo ziemi nie wyda swojego owocu. **21.** A jeśli mimo tego będziecie Mi postępować na przekór i nie zechcecie Mnie słuchać wtedy siedmiokroć pomnożę wasze klęski, w miarę waszych grzechów. **22.** Także puszcę na was dzikie zwierzęta, zatem pozbawią was dzieci, wyniszczą wasz dobytek i was wypłenią, a wasze drogi opustoszeją. **23.** Zaś jeśli się i w tym nie ukorzycie oraz nie dacie się skarcić przeze Mnie **24.** i Ja będę postępował wam na przekór oraz będę was siedmiokrotnie raził za wasze grzechy. **25.** Sprowadzę na was miecz pomsty złamanego przymierza; więc zbiegniecie się do waszych miast, ale ześlę pomiędzy was zarazę i będziecie poddani w moc wroga. **26.** Kiedy złamię wam podporę chleba dziesięć niewiast w jednym piecu będzie piekło wasz chleb i dadzą wam wasz chleb na wagę; będziecie jedli, ale się nie nasycicie. **27.** A jeżeli mimo tego Mnie nie usłuchacie i będziecie postępować Mi na przekór **28.** wtedy w zapalczywości postąpię wam na przekór i będę was karmił siedmiokrotnie za wasze grzechy. **29.** Będziecie pożerać ciało waszych synów i będziecie pożerać ciało waszych córek. **30.** Zburzę wasze wyżyny, rozwalę wasze posągi słońca i rzucę wasze trupy na szczątki waszych bałwanów; tak będzie na

was zagniewana Moja osoba. **31.** Wasze miasta obrócę w pustkowie, opustoszę wasze świątynie i nie przyjmę waszej wdzięcznej wonności. **32.** Tak spustoszę ziemię świętą, że zdumieją się nad nią wasi wrogowie, którzy na niej osiadą. **33.** Zaś was rozproszę pomiędzy narody i obnażę za wami miecz; wasza ziemia będzie pustynią, a wasze miasta staną się rumowiskiem. **34.** Wtedy, kiedy będziecie u waszych wrogów, ziemia święta uczyni zadość swoim szabatom po wszystkie dni swojego opuszczenia; wtedy ziemia odpocznie i zaspokoi swe szabaty. **35.** Będzie odpoczywała po wszystkie dni swojego opuszczenia, bo nie miała odpoczynku w wasze szabaty, gdy na niej mieszkaliście. **36.** A na pozostałych z was, na ziemi waszych wrogów sprowadzę lęklivość serca; tak, że będzie ich gnać nawet szmer opadającego liścia; zatem będą uciekali jak przed mieczem i padną, choć nikt ich nie będzie ścigał. **37.** Będą padać jeden na drugiego, jak od miecza, chociaż nikt ich nie będzie gonił. Nie będziecie się mogli utrzymać przed waszymi wrogami. **38.** Poginiecie między narodami oraz pożre was ziemia waszych wrogów. **39.** A pozostali z was uschną za swoje winy na ziemiach waszych wrogów; także za winy swoich ojców uschną wraz z nimi. **40.** Zaś jeśli wtedy będą wyznawać swoją winę i winę swoich ojców, że za ich przyniewierstwo, którym Mi się sprzyniewierzali, oraz za to, że postępowali ze Mną w przekorze, **41.** i Ja także postępowalem z nimi w przekorze oraz zaprowadziłem ich do ziemi ich wrogów; gdyby wtedy ukorzyło się ich nieobrzezane serce i cierpliwie zniosą kary za swoją winę **42.** wtedy wspomnę na Moje przymierze z Jakóbem, na Moje przymierze z Ic'hakiem oraz wspomnę na Moje przymierze z Abrahamem, a także na ziemię świętą. **43.** Ale ziemia musi być przez nich opuszczoną, oraz po nich uczynić zadość swym szabatom podczas swojego opuszczenia; zaś oni muszą znosić cierpliwie kary za swoją winę, ponieważ porzucili Me sądy, a ich dusza odtrąciła Moje ustawy. **44.** Ale z tym wszystkim, kiedykolwiek by przebywali w ziemi swoich wrogów nie porzucę ich oraz ich nie odtrącę, by wytępić, i by zerwać Moje przymierze z nimi; bo Ja jestem WIEKUISTY, ich Bóg. **45.** Więc dla nich wspomnę o przymierzu przodków, których na oczach ludów wyprowadziłem z ziemi Micraim, bym był im Bogiem; Ja, WIEKUISTY. **46.** Oto ustawy, sądy i nauki, które u góry Synaj, przez Mojżesza, WIEKUISTY ustanowił pomiędzy Sobą a synami Izraela.

Rozdział 27

1. Nadto WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: **2.** Oświadczy synom Izraela, mówiąc im: Jeśli ktoś przeznaczył jakąkolwiek osobę WIEKUISTEMU jako postanowienie ślubne według ceny **3.** a ocena by dotyczyła mężczyzny od lat dwudziestu do sześćdziesięciu, wtedy cena będzie stanowiła pięćdziesiąt srebrnych szekli, według uświęconego szekla. **4.** A jeżeli to kobieta to twoja cena będzie trzydzieści szekli. **5.** A jeżeli od roku piątego do dwudziestego to cena będzie: Za mężczyznę dwadzieścia szekli, a za kobietę dziesięć szekli. **6.** Zaś jeżeli od jednego miesiąca do pięciu lat to cena będzie: Za mężczyznę pięć szekli srebra, a twoja cena za kobietę to trzy szekle srebra. **7.** A jeżeli od sześćdziesięciu lat i wyżej, to będzie: Jeżeli to mężczyzna twoja ocena to piętnaście szekli, a za kobietę dziesięć szekli. **8.** Zaś jeżeli on

jest za biedny dla takiej oceny to niech go stawia przed kapłana, a kapłan go oceni; niech kapłan go oceni odpowiednio do zamożności ślubującego. **9.** A jeśli to jest bydlę z gatunku, którym składają ofiarę WIEKUITEMU to każde, które będzie oddane WIEKUITEMU, stanie się poświęcone. **10.** Nie należy go zamieniać, ani zastępować innym, lepszego gorszym, albo gorszego – lepszym. Jeżeli mimo tego, ktoś zastąpi bydlę bydlęciem, to ono, jak i to, które je zastąpiło staje się poświęcone. **11.** Ale jeśli to będzie jakieś nieczyste bydlę, z których nie składają ofiar WIEKUITEMU to niech stawi to bydlę przed kapłana. **12.** A kapłan je oceni lepiej lub gorzej i jak je oceni kapłan, tak będzie. **13.** Zaś jeśli chciałby je wykupić niech dołoży piątą część do wyceny. **14.** Jeżeli ktoś poświęcił swój dom WIEKUITEMU na świętość, to niech go oceni kapłan lepiej lub gorzej i jak go oceni kapłan, tak zostanie. **15.** A jeśli ten, co poświęcił, chciałby wykupić swój dom to dołoży piątą część ponad pieniądze wyceny oraz przy nim zostanie. **16.** Jeżeli ktoś poświęcił WIEKUITEMU część swojego dziedzicznego pola to wycena zostanie dokonana według jego wysiewu; za wysiew chomeru jęczmienia pięćdziesiąt szekli srebra. **17.** Jeżeli poświęcił swoje pole od samego Roku Jubileuszowego to pozostanie ono według tej wyceny. **18.** Ale jeśli ktoś poświęcił swoje pole po jubileuszu wtedy kapłan obliczy mu pieniądze według lat pozostałych do Roku Jubileuszowego i to się odejmie z wyceny. **19.** Jeśli ten, co je poświęcił, zechciał wykupić pole to niech dołoży piątą część nad pieniądze wyceny, i ono przy nim zostanie. **20.** Zaś jeżeli nie wykupił pola, a sprzedał komuś innemu to nie może już być wykupione. **21.** Zatem to pole kiedy wróci w jubileuszu zostanie poświęcone WIEKUITEMU jako pole zakłete; przejdzie na własność do kapłana. **22.** A jeżeli ktoś poświęcił WIEKUITEMU swoje pole kupne, nie należące do jego pól dziedzicznych, **23.** wtedy kapłan obliczy mu wysokość wyceny do Roku Jubileuszowego. Niech uści to tego samego dnia, według tej wyceny, za poświęcone WIEKUITEMU. **24.** Zaś w Roku Jubileuszowym to pole wróci do tego, od którego zostało nabyte; do którego ta ziemia należała dziedzicznie. **25.** Zaś wszelka twoja wycena będzie dokonana na podstawie uświęconego szekla; a w szeklu będzie dwadzieścia ger. **26.** Ale nikt nie poświęci pierwotnego z bydła, które należy do WIEKUISTEGO prawem pierwotności czy to byka, czy barana to należy do WIEKUISTEGO. **27.** A jeśli było z nieczystego bydła to je wykupi według wyceny i dołoży nadto piątą część; zaś gdyby nie zostało wykupione niech będzie sprzedane według twojej wyceny. **28.** Jednak nic z tego, co jest zakłete, co ktoś zaklął dla WIEKUISTEGO z całego swego mienia bądź człowieka, bądź bydlę, bądź swoje dziedziczne pole nie może być sprzedane, ani wykupione. Wszystko, co będzie zakłete, jest świętym świętych dla WIEKUISTEGO. **29.** Każde zakłete, które zostało przekłete przez ludzi nie będzie wykupione, lecz będzie podane na śmierć. **30.** Wszystkie też dziesięciny z ziemi z rolnego wysiewu oraz z owocu drzew należą do WIEKUISTEGO; to jest świętość WIEKUISTEGO. **31.** A gdyby ktoś chciał wykupić część swojej dziesięciny to niech dołoży do jej wyceny piątą część. **32.** Także wszystkie dziesięciny z rogacizny i trzód, z wszystkiego co przechodzi pod kosturem co dziesiąte będzie poświęcone WIEKUITEMU. **33.** Nie będziesz przebierał pomiędzy lepszym a gorszym i nie zastąpisz go innym; a jeśli je zastępujesz

to i ono, i to, co zastępuje będzie poświęcone; nie może być wykupione. **34.** Oto przykazania, które na górze Synaj WIEKUISTY powierzył Mojżeszowi dla synów Izraela.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012